

SIBENICKI LIST

BISERKA PETROVIĆ
GB "Jurej S. Žegorčić"
59000 SIBENIK

GLASILO SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XXVI.
BROJ 1266

IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR
Šibenik, 5. prosinca 1987.

CIJENA
200 DIN

Kakvi su izgledi da nezaposleni izbore toliko očekivano radno mjesto

DA LI JE VRAG BAŠ TOLIKO CRN?

Cinjenica je jedna: kriza je i posla nema, a »utjeha« o tome da većini nezaposlenih, slobodno rečeno, i »nije toliko loše« ne bi trebalo biti. Jer, sve je više mlađih i visoko školovanih ljudi na SIZ-u za zapošljavanje, sve se dulje čeka na zaposlenje. O osjećaju nemoći, nemogućnosti započinjanja vlastitoga i samostalnoga života, da i ne govorimo

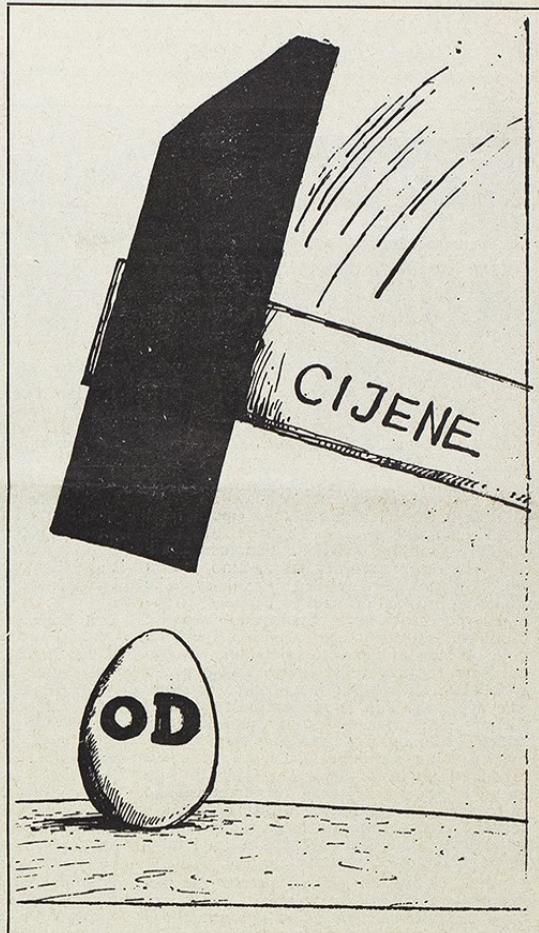
(Stranica 6.)

U posjetu mališanima
dječjih jaslica i vrtića
»Pčelica«

„Velim biti u
vrtiću, ali još
više doma“

Šibenik još uvijek ima premalo prostora namijenjenog predškolskom odgoju. Što je najgore taj je prostor skučen, nenamjenski, neprimjereno lociran. Mi smo boravili među mališanima dječjih jaslica i vrtića »Pčelica«. S nama je za posjeta kao voditelj i u neku ruku domaćica bila u društvu Zora Kalauz, pedagog Centra za predškolski odgoj (Stranica 6.)

u žarištu

VISOKI JABLANI

Kako smo znali i umjeli (ili kako smo ushtjeli) proslavili smo dan u kojem se, u izmaglici partizanske kalvarije, začelo koraćenje nove, socijalističke Jugoslavije. Da li smo ga mogli obilježiti izdašnije i bolje nije stvar trenutačne prosudbe, ali bogme da se nameće kao prijedlog za razmišljanje. Hoćemo, naime, ustvrditi to da — četrdeset godina je od prvih oslobođilačkih nadnevaka — mnoge značajne obilježnice slavimo stereotipom akademija i kićenja izloga, sve se (uglavnom) svodi na formu koju poznaju desetljeća, kao da se u našem životu i društvenom koraćanju ama baš ništa nije promjenilo. Nabroje dakako — bez obzira na aktualne teškoće, srazove, vrludanja i nedoumice. Plediramo, zapravo, barem za pokušaj jednog suvremenijeg ophodnja spram jubileja, zalažemo se da njihovo ovovremeni slavljenje i obilježavanje, koje će se — u tom vanjskom, manifestacijskom toku — odaleći od gladnjopornatih dana. Jutarnje budnice, referati, pionirske marame, otvaranje novih objekata mogu biti — u drukčijem obliku — nazočni i u ovovremenim slavljenjima ali tim događajima neprijeporno valja dodati suvremeniji »staniol«. Neke časne i onom vremenu priležne stvari trebalo bi, čini nam se, kvalitetno obnoviti, jer neće biti da je baš sve što je bilo i danas formom aktualno. A jedino što se ne smije zaboraviti i što valja obvezno vratiti jest moral s kojim su Visoki Jablani kretnuli u časnu narodnooslobodilačku borbu i učinili nas istinskim gospodarima zemlje na raskrsnici svjetova.

Đ. BECIR

»Luka Šibenik« između jučer, danas i sutra

**POSLIJE UZLETA
- NEIZVJESNOST**

(Stranica 4.)

Cetiri desetljeća pruge Šamac — Sarajevo

Teme i dileme

SVJETSKI KOMPLEKS - BALKANSKO ZAOSTAJANJE

Naše ambicije da se mjerimo sa svijetom bezobrazno su nerealne i uporne. Za svoje proizvode tražimo svjetske cijene iako obično nudimo originalnu domaću kvalitetu. Nerijetko tvrdimo da radimo prema svjetskim normativima na razini svjetske iskorištenosti, skloni smo prepotentno i nažalost, počesto neargumentirano vlastite proizvode izdizati i iznad onih vrijednosti koje običavamo nazivati svjetskim. U svemu smo zapravo toliko dobri da je pravče cudo kako su nas zadesile ovakve ekonomiske neprilike. Tim je začudnije što domaći socijalistički proizvod nije djelo kapitalistički eksploriranog već duboko osvještene, radnika-samoupravljača, pa bi i sve prednosti po logici stvari morale biti na strani ovađajnjeg svjesnog proletara. Tako bi to samo teorijski trebalo biti, no, praksa je već uveliko demantirala pa i degradirala najprije socijalistički moral a zatim i takozvani socijalistički proizvod.

Naš čeznutljivi pogled prema sve ne-dostignjem svjetu sve je manje pogled nad a sve više zavisti, bolne komparacije i još bolnijeg priznanja da smo od svijeta dalje no ikad. Zato bi, čini se, bilo mudrije okaniti se ma kakvih usporedbi s onima što su toliko superiorni da nam objektivno naš »svjetski kompleks« ubrzano pretvara u svijest o tipičnoj balkanskoj za-stalosti. Istinu o sebi očigledno ne možemo ili ne želimo spoznati sami, jer su naše za-blude i zavaravanja toliko snažna i djelova-

tvorna, da nam tek nepristrasni sudac uspijeva skinuti mrenu s očiju. Pa makar nam on otkrio da naša roba nije ni toliko kvalitetna da bi je uz nizu cijenu prihvatali, sužavali nam tržiste ili uvredljivo nisko valORIZIRALI naš rad. Prozor u svijet jest otvoren, ali valja znati da se kroz njega ne izlazi naglave. A upravo takvu politiku od »sedam milja« htjeli smo izdici i afirmirati kao jugoslavenski kuriozum, formulu pre-konočnog zakoračanja medju razvijene, pro-turiti je kao efikasniju metodu za preska-kanje čitavih stoljeća. Nešto nam je u re-ceptu izvjesno falilo, jer nas je, eto, taj čudotvorni »munjeviti razvojni hod« go-to-vatio na početak. Naše su plaće danas, izražene u dolarama, manje negoli prije deset godina, a cijene nebrojeno puta veće, što će reći da je društveni i osobni stand-ard vraćen na razinu šezdesetih, kada su se kuputi i takozvane »cicibanke« kupovali uz pomoć kredita. Po logici jednog našeg sugradanina koji običava kazati: »Što gore to bolje«, možda se sada već zbilja možemo nadati boljem, jer je teško zamisliti da nam gore može biti. Osim toga, računa-mo li na ciklički tok povijesti, u kojoj se križna razdoblja smjenjuju s godinama pro-cvata i uspona, moguće je da ćemo ipak prije silaska na samo dno uspijeti da se za-počнемo uspinjati. Ali za eventualni uspon osnovna je pretpostavka svijest o stvarnom položaju u kojem danas jesmo umjesto ideološko-političkog zamagljivanja i samo-zavaravanja. D. B.

RAZNO FRAKCI-ONAŠTVO

Tito je oslobođio Partiju od razornog djelovanja frakcijskoga i ujedinio njene redove. Pod njegovim rukovodstvom KP Jugoslavije povela je borbu protiv fašističkog okupatora i njihovih domaćih slugu, organizirala i inspirirala narodnooslobodilačku borbu i socijalističku revoluciju. Pobjeda nad oku-patorom i domaćim izdajnicima bila je potvrda snage socijalističke revolucije, povezanosti Partije s potlačenim masama nepobjedivosti naroda u borbi za slobodu i socijalistički progres.

VIZIONARSKO DJELO

Sve što smo postigli nera-skidivo je vezano za djelo druga Tita. Svojim revolu-cionarnim i vizionarskim djelom uvrstio se u najistak-nutije ličnosti suvremene epohe. Tito je svojom kritičkom mišlju, stvaralačkim odnosom i djelom dao trajan doprinos progresivnim prom-jenama u našoj zemlji i me-dunarodnom radničkom po-kretu. Tito je u praksi pot-vrđivao vrijednosti i dubinu svojih ideja, stalno je povez-vaо djelovanje Partije s rad-ničkom klasom i radnim na-rodom.

ŠIRINA FRONTE

Sagledavajući proteklo raz-doblje možemo uočiti poste-peno gubljenje uloge širokih masa u kreiranju planova razvoja i njihova provodenja u djelu. Bilo je razdoblja ka-da je u rukovodstvu Socijalističkog saveza bilo mnogo više onih koji nisu članovi Saveza komunista nego što je to danas. Široke na-rone mase pokazivalle su više interesa za okupljanje i rad, ali je tada i ponasanje članova Saveza komunista, u organizaciji Socijalističkog saveza i izvan nje bilo dru-gačije.

VRIJEME PODVIGA

Izgradnja pruge od Šamca do Sarajeva pred-stavlja, poslije španjolskog građanskog rata, najizrazitiji primjer internacionalne solidarnosti. ● Prugu je gradilo više od 200 tisuća brigadi-rija iz Jugoslavije i blizu 6000 mladih iz čak 45 zemalja svijeta. ● Interesantno je naznačiti da su mladi, u prosjeku osamnaestogodišnjaci, uradili i oko 70 posto stručnih poslova, za koje su se prije toga sposobili na kursevima

Navršila su se četiri deset-lijeca od kada je puštena u rad omladinska pruga »Ša-mac—Sarajevo«, koja je, za samo sedam i po mjeseci, iz-gradena dobrovoljnim radom 211.371 brigadira iz Jugoslavi-je i 5.836 mladih graditelja iz 45 zemalja svijeta. Na izgrad-nji 242 kilometra pruge su-djelovalo je oko 4.300 struč-nih radnika, tehničara i in-ženjera. Tako brza i kvalitet-na izgradnja pruge, prvog re-da, i to u poratnim uvjetima, predstavlja podvig bez preseđana.

Izgradnja pruge od Šamca do Sarajeva predstavlja, poslije španjolskog građanskog rata, najizrazitiji primjer interna-cionalne solidarnosti, ocjena je nekadašnjeg glavnog štaba te akcije Batrice Jovanovića. Brigadiri iz in-ozemstva bili su pripadnici najrazličitijih političkih boja, naglasio je Jovanović, i kao ilustraciju naveo podatke da su švedski brigadu sačinjaju-

vali predstavnici svih poli-tičkih stranaka koje su tada bile zastupljene u Parlamen-tu.

U početku su brigadiri ra-dili po šest sati dnevno, da bi pri kraju akcije radno vrijeme bilo produženo na sedam sati. Graditelji su na-trasi bili u smjenama po dva mjeseca, osim posljednje, ko-ja je trajala petnaest dana duže. Interesantno je, tako-der, da su tada mladi, u prosjeku osamnaestogodišnjaci, uradili i oko 70 posto stručnih poslova, za koje su se prije toga sposobili na kursevima. Njihov elan i že-lja da se sve uradi u predvi-denom roku, bez obzira na neke početne sumnje, bio je zapanjujući. Tunel Vranduk, dug više od 1500 metara bio je jedna od najvećih prepre-ka graditelja — ali je, na-ravno, uspješno savladana i Vranduk je ušao i ostao kao pojam naše poslijeratne do-brovoljne omladinske izgrad-nje.

cioznih programa, neracio-nalnog zaduživanja, nerenta-bilnog ulaganja, neadekvatne lične i društvene potrošnje, sporosti i slabosti u razvija-nju samoupravljanja.

PARCIJALNI INTERESI

I pored jasnih društvenih opredjeljenja o dalnjem razvoju, naša ukupna društveno-ekonomska situacija još je ujvije opterećena parcijalnim interesima, kompro-misima, sporostima, pa i ra-zličitim tumačenjima u ost-varivanju utvrđene politike. Neosporno je da se daljnji društveno-ekonomski razvoj može ostvarivati samo većim i konkretnijim angažiranjem svih radnih ljudi u svim se-gmentima našeg društva, a posebno u OOUR-ima materi-jalne proizvodnje i potpunim korištenjem svih činilaca proizvodnje i jačanjem pro-cesa samoupravnog udruži-vanja rada i sredstava na zajedničkim programima ra-zvoja.

(Ulmoci iz referata što ga je na svečanoj akademiji povodom Dana Republike iskazao Željko Mirša, pred-sjednik Predsjedništva Općinske konferencije SSRN)

Izgradjivati jedinstvo i zajedništvo

PRESKA-KIVANJE STOLJEGA

U murterskoj »Uljari«

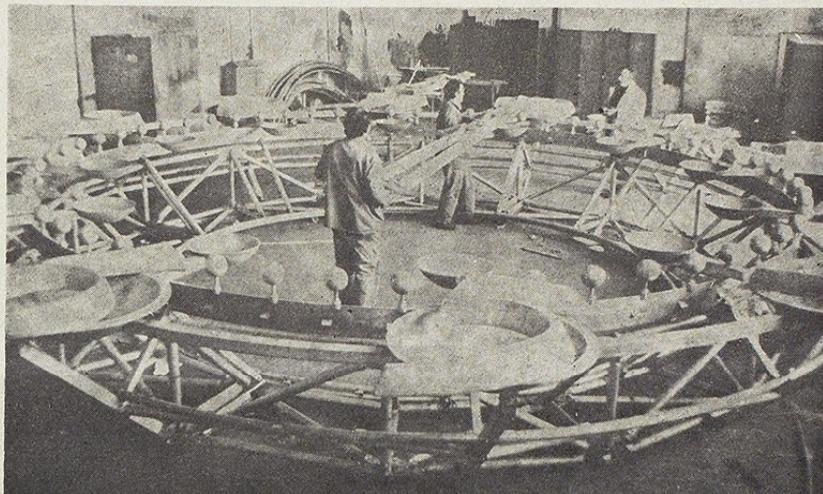
U MURTERSKOJ ULJARI PRERADA MASLINA U PUNOM JEKU

Za šezdesetak dana planira se preraditi preko 180 vagona maslina. Na murterskom i kornatskom području još uvijek traje berba maslina. Početak prerade karakterističan je po izvanrednoj kvaliteti maslina i radmanom od 15 do 17 posto. Ove je godine pogon uljare proizveo oko 4,5 vagona kiselih krastavaca, paprike i ljutike.

Iako je prošlo tek desetak dana od početka rada u pogonu murterske uljare, prerada maslina već je u punom jeku. Uljara radi neprekidno s punim kapacitetom (sa svih šest presa u tri smjene), tako da se dnevno preradi oko 3 vagona maslina ili 100 presa. Za šezdesetak dana, koliko je planirano za potrebe prerade, preradit će se preko 180 vagona maslina s murterskog i kornatskog područja, susjednih otoka, te dijela zadarskog, biogradskog, benkovačkog i skradinskog područja, po cijeni od 25 tisuća dinara za jednu presu.

Ovogodišnji dobar urod maslina — rekač nam je rukovodilac pogona uljare Miro Kovačev — karakterističan je po izvanrednoj kvaliteti maslina i zadovoljavajućim radmanom od 15 do 17 posto (na sto kila maslina). Do sada smo preradili oko 35 vagona maslina, najviše od poljoprivrednika iz susjednih područja. Naime, na murterskom i kornatskom području berba maslina još uvijek traje, jer kisovito vrijeme znatno otežava branje zadnjih stabala maslina. Zbog vrlo kvalitetne i brze prerade, proteklih smo dana imali određeni pritisak maslinara, tako da smo radili za sve prazničke dane, a vjerojatno će tako biti i za novogodišnje praznike. Osim prerade maslina, naša je »Uljara« ove godine proizvela oko 4,5 vagona kiselih krastavaca, paprike i ljutike, uglavnom za domaće tržište (proizvodnja djelomično prodana). Izgradnjom novog pogona (u sklopu Pilot-programa), u koji je investirano oko 30 milijuna dinara, našu ćemo proizvodnju proširiti s konzerviranjem maslina, što će znatno pridonijeti društvenom standardu i boljim osobnim dohodima trenutno dvadesetoricu stalno zaposlenih.

LJ. JЕЛОВЦИĆ

RO »ELEMES«

SAT ZA MOSKVU

Samo kvaliteta i poštivanje rokova u izradi, uvjeti su bez kojih se izlazak na svjetsko tržište ne može ni zamisliti. Pogotovo ako su poslovni vezani za kraj poslovne godine i otvorene akreditive. To u »Elemesu« vrlo dobro znaju i zato su svadje rado viđen poslovni partner. Iz te radne organizacije otpremljeno je ovih dana u SSSR mnogo gotovih aluminijskih konstrukcija, izolacijskih panela stakla i drugog materijala.

— Riječ je o varenoj prostornoj rešetki, koja se u montaži spaja u vrlo složenu i atraktivnu cjelinu — kaže nam inženjer Aleksandar Ikač, i nastavlja: — Tu su često i smiona rješenja koja daju naši inženjeri iako na tom polju nemaju nikakvih ranjih iskustava.

Posebna atrakcija bit će sat na tornju zgrade Akademije nauka SSSR-a u Moskvi. Glavni instruktor je dipl. inž. strojarstva

Edi Dorbić, a tehnologiju u tehničkoj pripremi rada vodi inženjer Slavko Čeko. Izrada prototipa i radionička montaža povjerenja je Šimi Dobroti. Objasnjava inž. Ikač da se rade četiri sata svaki promjera devet metara, koje će zajedno ukomponirati u jedan toranj na četiri strane. Brojke su postavljene na veliku livani balotu koje je težina 15 kg, a promjer 900 mm. Svaka brojka teška je u prosjeku oko 20 kg, a izradene su od livane alu-legure. Visina svake brojke je 1200 mm. Napomenimo još da oznaku minuta na satu predstavljaju poredane aluminijске kugle promjera 120 mm. Cijelokupna konstrukcija površinski je zaštićena (obojena) eloksazom u zlatnoj boji. Prostorna rešetka zastavljuje se kaljenim staklom plave boje (blucieli) pa će cijela kompozicija imati fantastičan izgled.

S. B.

STAMBENA ZAVRZLAMA U TAR-u

SPORNI STANOVNI ČEKAJU PRAVI KLJUČ

Kad je prije pet mjeseci Sud udruženog rada u Šibeniku donio odluku da se raspodjela 15 stanova radniku RO Tvrnica aluminija Razine proglaši nezakonitom zbog, kako je rečeno, »bitnih povreda postupka koje su utjecale na zakonitost raspodjele«, bilo je jasno da je vrag odbio šalu. Već tada moglo se posve ozbiljno tvrditi da je odatlov započeta maratonska utrka daleko od završnice koja bi trebala donijeti kakav takav kraj.

Daljnji razvoj dogadaja pokazao je koliko su ove slutnje bile absolutno opravdane. Nakon prispeća novih žalbi, ali sada na odluku Suda u Šibeniku i... slučaj je ponovno rođen. Nova zavrzlama u već odavno započetoj zavrzlami postala je hit tema, vijest dana i godine u radnoj organizaciji. Dokazivanja tko je u pravu — Sud udruženog rada u Šibeniku ili onaj u Zagrebu — aktualizirala su ponovno i ona pitanja za koja se mislilo da su prevladana stvar i da spadaju u ropotarnicu prošlosti.

Po primjeku odluke u RO TAR je organiziran skup na kojem je Zarko Cogelja ispred Suda udruženog rada u Šibeniku, pokušao dati pravno tumačenje cijelog slučaja, koji je posve podijelio radnike ove radne organizacije. No, umjesto pravnog tumačenja, objašnjenja ili razjašnjenja ovaj skup

je uspio samo toliko da izrodi novi slučaj, a on je stigao u traženju izuzeća suca Žarka Cogelje iz cijelog sporu. Ono što je zatraženo to je i dobijeno i trenutno je zavladalo mir, ratne sjeckire su zakopane, ali otvoreno je pitanje — dokle? Sto li će donijeti novo ročište i nova dokazivanja tko je i koliko u pravu? Inače, da raspodjela stanova predstavlja rak ranu ovog kolektiva potvrđuje i činjenica da niti nakon godinu dana od donošenja Zakona o stambenim odnosima, RO TAR nema pravilnik o rješavanju stambenih problema radnika, a nedavni pokušaj da na referendumu pravilnik konačno bude inauguiran, neslavno je završio: većinom glasova zaposleni u TAR-u nisu ga prihvatali.

Stambena rašomonijada u TAR-u, eto tako, se nastavlja uz rizik svih mogućih posljedica što ih mogu izazvati petnaest, trenutno neraspoređenih stanova. Ved sada razvoj nekih dogadaja daje naslutiti da početne mirne i tihе note mogu izrasti u snažan krešendu. Čini se, barem tako vrlo ozbiljno tvrdje, da zaključana vrata spornih stanova neće moći sprječiti one koji u njih useliti, makar to morali uraditi — silom.

N. URUKALO
(Snimio: R. Goger)

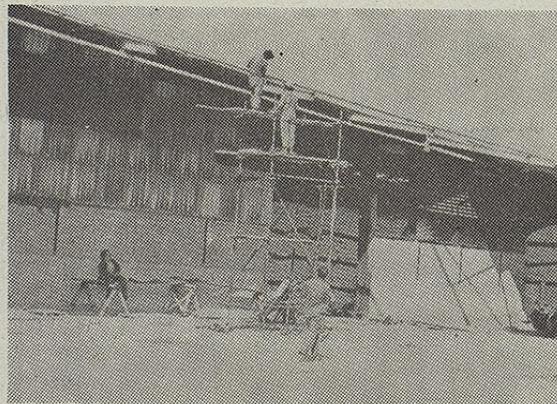
»LUKA ŠIBENIK« IZMEĐU JUČER, DANAS I
SUTRA

Poslijе uzleta - neiz- vjesnost

U vrlo oštrot konkurenčiji šibenska luka izbora primat kod pretovara fosfata i umjetnih gnojiva. Najuže grlo kod pretovara željeznica koja limitira brži protok robe. Izgradnjom skladišta od 30 tisuća tona potpuno »ukroćen« fosfat koji je ranije ugrozavao okolinu. Zašto je neizvjestan budući razvoj?

Šibenski dokeri proteklih su dana prilično tiho obilježili 40 godina rada i postojanja. Kolektiv koji je u svom razvoju imao i padova i uzleta bez mnogo pompe sumrao je vlastite domete i pričinio realno omedio neizvjesnošću nove planove. Luka

kroz koju godišnje prođe 880 tisuća tona fosfata, što je 90 posto od pretovara fosfata svih jugoslavenskih luka, predestavlja glavni transportni punkt te vrste na Jadranu. Ovdje su razumljiva pitanja kuda idu dalje šibenski dokeri?

Fosfatna prašina, koja je opasno ugrozavala Šibenčane, napokon je ukoćena. Izgradnjom zatvorenog skladišta ubuduce se cje-kupunk fosfat pretovara u zatvorenem. Fosfat, dakle, ne prijeti više okolini

— Imali smo tu sreću, ili nesreću, da su naši poslovni partneri, ne samo najveći proizvođači umjetnog gnojiva u zemlji (Kutina, Sabac i Subotica), već su i najveći gubitaci. To, bez sumnje, znaci da naš razvoj zavisi od njihovih planova. Uostalom, i terminal i skladište fosfata i gnojiva upravo su građeni za njihove potrebe i najvećim dijelom njihovim novcem. Mi upravo sada završavamo zatvoreno skladište fosfata kapaciteta 30 tisuća tona. Time se naši kapaciteti za pretovar i uskladištenje fosfata »penju« na 105 tisuća tona. Samo preko ovog skladišta, u koje je uloženo nešto manje od milijardi dinara, godišnje će »proći« oko 150 tisuća tona fosfata iz uvoza. Kuda dalje? Još uviđek u našim planovima stoji izgradnja skladišta za izvoz rasutog gnojiva i vreća kapaciteta 20 tisuća tona. Skladište bismo lokirali na obali Rogača. Takoder, već iduće godine trebalo bi da izgradimo sa biraliste za poboljšanje uvođenja rada lučko-transportnih radnika. Gradnja počinje u prosincu, a trebalo bi da bude gotovo 1. rujna iduće godine. Bit će to moderno sabiralište. Danas lučki radnici uopće nemaju takav prostor kojeg su »izgubili« gradnjom novih

skladišta. U srednjoročnom planu je i nabava još jednog brodotvorstvarivača. Trenutno raspolazemo sa jednim. Njime bismo povećali kapacitete istovara sa sadašnjih četiri tisuće na dan na sedam tisuća tona. Naša je namjera da godišnje prekrcamo dva mili juna tona robe, što je gornja granica. Tu granicu možemo dostići već danas, ali nam to

samo s preradivačima umjetnih gnojiva. Značajan poslovni partner je i SOUR industrije aluminija »Boris Kidrič«. Godišnje kroz ovu luku »prode« 45 tisuća tona anodnih blokova i 120 tisuća tona glinice. Zbog toga u »Luci« kažu da će ubuduće morati unaprijediti pretovar te robe. Naravno, ožbiljan problem je što »Luka« nema vlastite aku

DVA DANA JEDAN BROD

Kroz »Luku Šibenik« godišnje prode više od 150 brodova što znači da se svaki drugi dan pretovari po jedan brod. Zanimljivo je da je ovdje 1963. godine pretovareno 893.400 tona, 1966. 960.583 tona, da bi 1968. godine, poslije otvaranja »Luke Ploče« ogromna količina robe »prebjegla« u tu luku i te godine u Šibeniku je pretovareno oko 487 tisuća tona. Ovaj pad je polako »popravljen« da bi 1983. godine, izgradnjom terminala za pretovar fosfata pretovareno rekordnih 1.114.080 tona. Lani je pretovareno 1.206.506 tona. U prvih deset ovogodišnjih mjeseci »Luka Šibenik« pretovarila je 1.947.000 tona, što je 9,6 posto više nego u istom razdoblju lani. Procjenjuje se da će do kraja godine kroz luku »proći« 1.250.000 tona.

onemogućava usko grlo — že ljeznički transport koji nemaju dovoljno vagona i lokomotiva. Hoće li se nešto popraviti elektifikacijom pruge do Knina, ostaje da se vidi — kaže Darko Sare, jedan od rukovodilaca »Luke Šibenik«. Šibenski dokeri ne posluju

mulacije kojom bi financirala osuvremenjivanje i proširenje kapaciteta. Otud i neizvjesnost. Ako se na razvojnom putu izgradnja terminala za pretovar fosfata označava najvećim skokom, onda je ovaj period — razdoblje najveće neizvjesnosti.

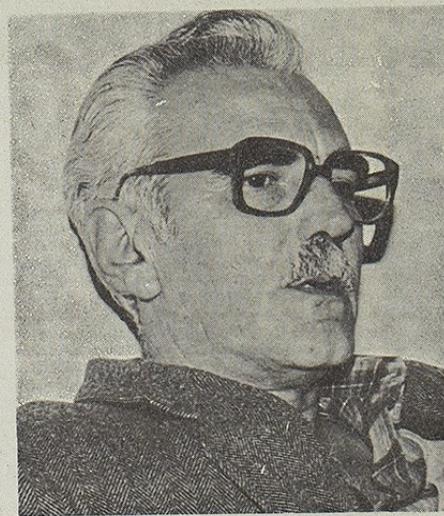
Mladen Bujas, sv-jedok stasanja
»Luke«

Od traktora do modernih dizalica

Kada sam 1952. godine došao kao automehaničar u »Luku«, bila su samo dva-tri traktora. Mislim dan-danas jedna od njih stoji napušten u krugu luke — kaže MLADEN BUJAS, koji je već zaradio mirovinu u »Luci«

U »Luku« — Šibenike dolazili su mladi i zdravi dokeri. Dolazili i odlazili. Među onima koji su u »Luku« došli da svojim znanjem pomognu bio je Mladen Bujas, automehaničar koji je došao 1952. godine. Došao i ostao.

Prije toga radio sam kao radiotelegrafist u Beogradu. Otuda sam došao u »Luku«. Tu sam zatekao samo dva — tri traktora i to je bila sva mehanizacija o kojoj sam morao da brinem. Poslije toga smo dobili dvije dizalice iz Amerike. Bio je to moj prvi susret sa dizalicama. Nije bilo problema jer je uz njih stigla gomila rezervnih dijelova. Održavali smo ih istodobno se učili, kaže Bujas. Stizale su potom nove »generacije« strojeva, dizalica, vučnih sredstava, a ja sam u međuvremenu postao poslovodja. Naime, »Luka« je rasla i stvorena je posebna tehnička služba.

Do modernih terminala i dizalica »stizalo« se preko snage mišica koje su nekad bile glavni oslo nac.

— Radilo se, nekad, dosta primitivno. Sjećam se kada bi došao brod postavljali bi se mostovi i preko njih uski kolosijek sve do broda koji bi se iskrcavao. Danas je to prošlost. Ja sam pred mirovinom. Još koji mjesec. U luci sam od 1952. godine sa sedmogodišnjim prekidom koji bih mogao i drugačije označiti. Zapravo, kada je 1962. godine pripojen »Autotransport«, »Jadranski« postavljen sam za upravnika te radne jedinice. Tu sam proveo sedam godina, pa sam se razbolio i »vratio« na svoje mjesto. Tu sam i danas, veli Bujas.

Bujas je uzor i primjeran radnik. Zbog toga je, pored ostalog, dobio i Plaketu grada Šibenika, kao i plaketu »Luke« prigodom 40-godišnjice. O njega su se »češali« svi usponi i padovi Luke. Kao nijemi, a često aktivni promatrači svega što se zbiva dočekao je dvije neugodne stvari: mirovinu koja mu je za 40 godina rada izračunata na 130 tisuća dinara i kružu za koju vjeruje optimistički da će proći. Kada? Tko zna, ako to ne dočekam sam, dočekat će to neke buduće generacije.

— Nešto se mora izmijeniti, uvjerava nas Mladen Bujas.

REAGIRANJA

Kakve granice

Nacionalnom parku Krka

U »Šibenskom listu« broj 1263, rubriku »Teme i dileme«, pažljivo sam pročitao dvije informacije: »IZ MIJENJENE GRANICE« i »OBEZGRANIČNO DOGOVARANJE OKO GRANICA«, koje se odnose na Nacionalni park »Krka« i Nacionalni park »Kornati«. To, i vlastite opsevacije o granicama Nacionalnog parka »Krka«, povod je za ovaj moj skromnom prilog raspravama o tom pitanju.

Izmijenjene granice

Pod ovim naslovom data je kratka, ali sasvim korektna, informacija o razmišljanju i prijedlogu druga Vinka Matošina, direktora uprave Nacionalnog parka »Krka« o korekciji granica ovog Parka. On smatra, da utvrđene granice NP »Krka« nisu odgovarajuće, te da bi bilo potrebno i opravdano isključiti mjesto Zaton, Raslinu i Bilice, kao i dio Prokljanskog jezera, jer ovi naseljeni prostori, sami po sebi, ne mogu biti sastavni dio Nacionalnog parka »Krka«.

Izvršno vijeće Općinske skupštine sasvim je pravilno postupilo, što je Općinskom komitetu za komunalne poslove ustupilo da se još jednom provjeri i prouči prijedlog definiranju ovih granica. Vjerovatno je, da će ovaj stručni organ neutralno od različitih utjecaja, stručno i znanstveno proučiti taj problem, uz puno uvažavanje stava i prijedloga V. Matošina i drugih aktivnih i zainteresiranih sudionika. Njihov argumentirani prijedlog, unatoč ranije zauzetog stava Općinske skupštine, trebao bi biti predmet nove rasprave i prihvatanja korekcije granica NP »Krka«.

Bilo bi uputno, a i u duhu naših društvenih opredjeljenja, da drugovi iz Komiteta za komunalne poslove, pored stručno-znanstvenih opservacija, održe i zborove građana Zatona, Rasline i Bilice, pa da čuju i njihova mišljenja o granicama

NP »Krka«. Time bi se, bar donekle, ispravila dosadašnja greška o njihovoj nedovoljnoj informiranosti i neuvažavanju njihovih mišljenja i prijedloga.

Bezgranično dogovaranje oko granica

Ovo je naslov u rubrici »Teme i dileme«, osvrta D. Blažević oko granica dvaju šibenskih nacionalnih parkova. U suštini, osvrta je, sadržajno, atak na stavove i prijedlog V. Matošina o racionalnijem definiranju granica Nacionalnog parka »Krka«, a time i svojevrstan pritisak na nosioce ovoga posla u sadašnjosti fazi rada.

Uz puno uvažavanje prava na svoj stav D. Blažević i prihvatljive ocjene određenih pitanja — problema, u odnosu na ponuđeni prijedlog određenja granica NP »Krka«, po meni, nije prihvatljiv i korektan prilaz. Komentator s pravom ističe problem dužeg »prepucavanja« na relaciji Zadar — Šibenik oko Nacionalnog parka »Kornati«. Međutim, ne može se staviti znak jednakosti između ovog »prepucavanja« i opravdanog prijedloga V. Matošina za ispravku granica NP »Krka«. Uz to, neprihvatljiva je argumentacija za kojom poseže D. Blažević, što u suštini i nije argumentacija, već sankcioniranje do sada završene procedure oko dogovaranja granica.

D. Blažević samo formalno uvažava Matošinovo razmišljanje i prijedlog da se izuzmu iz NP »Krka« naselja Zaton, Rasline, Bilice i dio Prokljana, da bi odmah zatim poseglja za onim što ne prestavlja stručnu ili znanstvenu argumentaciju. O tutu da D. Blažević prijedlog granica nije u prvom planu, već to, da je Matošinovo razmišljanje zakasnilo, da je procedura oko dogovaranja granica završena i, kako ističe, »svi zainteresirani subjekti i nadležni organi sudjelovali

su u mnogobrojnim raspravama o ovoj temi«. Ovo je samo djelomično točno sa formalnog, a ne suštinskog stajališta. Ne znam da li pisac pod pojmom »svi zainteresirani subjekti« podrazumijeva i građane Zatona, Rasline i Bilice? Ako pak i na njih misli, onda mu ne bi trebalo biti nepoznato da su se oni izjasnili protiv određenih granica i da danas postoji jedno opće nezadovoljstvo i revolt ovih ljudi. Zašto se onda pozivati na formalnu proceduru i kakav je to argument?

Neke vlastite opservacije

Pri definiranju granica Nacionalnog parka i opredjeljenju što treba očuvati kao osebujući nacionalnu baštinu, pored ostalog, mora se uvažavati opće poznato sadržajno shvaćanje nacionalnog parka. U jednom slobodnjem formuliranju, nacionalni park je zakonom zaštiteni i točno ograničeni prostor koji se održava u prirodnom stanju. Zabranjeno oštećivanje odnosi se na sve sastojine nacionalnog parka.

Ako ovo kompariramo sa prostorom Zatona, Rasline i Bilice, više je nego očigledno da oni nemaju gotovo ni jedno svojstvo nacionalnog parka. Svojim visestoljetnim življnjem i urbanizacijom i drugim intervencijama u prirodi, već davno je bitno narušeno prirodno stanje i gotovo bi bilo nemoguće uspostaviti određeni režim zaštite. Nepostojanje osebujućeg prirodnog stanja i bogatije povijesne baštine na ovom prostoru, samo po sebi ga ne može uvrstiti u granice nacionalnog parka.

Povijesni i životni činilac ovih naselja mora biti uvažavan. Primjeri radi, Zaton kao naselje utežljeno je već u petnaestom stoljeću. Razvijao se u različitim, a najčešće teškim uvjetima. Danas je ono solidno urbano mjesto gradskog tipa, sa preko 600 kuća i vi-

kendica, i stalnim življem od oko 1.200 stanovnika, mahom zaposlenih u Šibeniku. Slično je i za Raslinu i Bilice. Zaustaviti njihov život i započatiti im perspektivu življjenja na ovom prostoru, ako bi se dosljedno proveo režim zaštite Nacionalnog parka, bilo bi više nego bezumno. To bi predstavljalo najgrublju uzurpaciju, što bi po prirodi stvari izazvalo njihov vječiti bunt i sukob sa zakonom, sa nesagledivim posljedicama. Da li nam to treba i kome?

Na osnovi iznijetog, polazeći sa stajališta znanstva, pojma i drugih relevantnih parametara o nacionalnom parku, smatram, da bi najprirodnija granica Nacionalnog parka »Krka« mogla biti u visini Skradinskog mosta, ili granica koju predlaže Vinko Matošin. Treba učiniti sve za donošenje pravog početnog rješenja i ne čekati da vrijeme demantira već danas očigledan promašaj.

dr MILJENKO ŽIVKOVIC

PISMO IZ KNINA

Proročica Vava uzbudila Kninjane

Sarajevski časopis »Una« ovih je dana razgrabil u Kninu.

Razlog za to je navodno proročanstvo čudesne proročice Vave na stranicama spomenutog lista, da će Knin biti zahvaćen krajem novembra zemljotresom dosad nevidljive razorne moći u kom će biti 31 žrtva. Na »Uninim« stranicama tako što ipak nije objavljeno.

To decidirano tvrdi i urednica časopisa Mirjana Bulić.

Ali maštovitoj prići to ništa ne smeta. Ona kruži i sije poprišćem straha među ljudima utičući im na ponašanje. Barata se i činjenicom da je ista Vava pogodila točan dan potresa u Kraljevu i da ni u jednom detalju nije omanula. Zašto li je izmišljena ova priča? Moglo bi biti nekoliko razloga, naravno, ako se suglasimo da na ovom svijetu ništa ne nastaje bez nekog razloga.

Mogla bi, recimo, biti strašan reklamni trik za »Unu« koja će se sigurno neko vrijeme u Kninu dobro prodavati. Mogla bi biti i narodna potreba za pokazivanjem kolektivnih frustracija, što zadire u socijalnu psihologiju, pa je kao razlog složeno, ali po mom skromnom mišljenju mogla je poteći i od privremenih vlasnika kamp pri-

kolica kojima je dat ultimatum da ih vratre u ovom mjesecu. Poznato je da je stanovit broj kamp prikolica podijeljen građanima sa teže oštećenim kućama, prošle godine, uz obavezu da ih vratre kad to od njih bude zatraženo. Bila je strašna jagma za prikolice, neki su uzimali bez prave potrebe, drugi izmišljali neposteće razloge da ih baš oni dobiju i sl. Kad su prikolice zatražene od privremenih korisnika, ovi su se uglavnom oglašili, oglašili su se još nekoliko puta, i konačno im je zaprijećeno sankcijama ako ih ne vratre u ovom mjesecu. Sklon sam misliti da je zapravo od tih privremenih vlasnika prikolica potekla ova glasina, kako bi stvorili bar nekakvu dilemu da se razumije njihova želja za daljnjim zadržavanjem kamp-kućica. Maštovito su krivotvorili proročicu Vavu, braneći svoj racionalni interes za imanjem prikolice, iracionalnim razlozima protrošta.

Kako je zemljotres i sve oko njega još uvek glavna kninska preokupacija, recimo i to da kređi se za 4. kategoriju oštećenja još nisu podijeljeni. Obećanje da će to biti sređeno u prvoj polovici studenoga postalo je već sada prazno kao sirotinski ambar.

Građani pokazuju interes za informaciju tko je sve dobio kredit u 5. i 6. kategoriji oštećenja. Pokazuju ga i delegati skupštine općine. Daju se informacije, ali samo u broju realiziranih kredita, te uvjerenjima da su poštovani kriteriji. To je bar problem koji je lako rješiv. Na radiju, bi se mogao saopći spisak građana koji su taj kredit realizirali i tako na najbolji način ljudi informirati.

Pažnju Kninjana zaokupila je protekle nedjele i sociološka studija rađena za potrebe izrade Prostornog plana općine, od strane Zavoda za državna istraživanja u Zagrebu, pogotovo onaj njen dio koji se tiče obrade ankete vršene na 60 učenika završnih razreda srednje škole. Porazavajući je pesimizam mlađih u gledanju na svoj grad i svoju budućnost. Pesimizam bez rezerve, argumentiran raznim nemanjama. Nema doma kulture, diskča, bazena, sportske dvorane, kina, nema utjecaja na odlučivanje bilo kakve vrste. Pesimizam argumentiran i opominjući. Može li pesimizam išta pokrenuti i u kakvom II je odnosu sa stvaralaštvom, u studiji ne piše.

DRAGO KOVACEVIC

Posjet dječjim jaslicama i dječjem vrtiću »Pčelica«

Volim biti u vrtiću ali još više volim d

Dječji vrtići, a posebno jaslice ipak su nužno zlo. Njima roditelji povjeravaju svoju malu i najmanju djecu za vrijeme dok su sami na radnom mjestu. Jednogodišnjacima, dvogodišnjacima, trogodišnjacima i onima starijima jastice i vrtići postaju drugi dom, a osobe oko njih druga obitelj. Hoće li zavoljeti taj drugi dom i tu drugu obitelj zavisi ne samo od njih nego i od one prve obitelji i od ove druge. Onda kad je istinski mogu zavoljeti i prihvati odlaze u novu sredinu — školu i tako im zapravo kao i nama prolaz život.

Šibenik još uvijek nema dovoljno prostora namijenjenog predškolskom odgoju. Što je najgore taj je prostor skuren, nemajemski, dislociran posvuda, ali nećemo ovaj put o tome. Mi smo se zaputili pravo u posjet mališanima dječjih jaslica i vrtića »Pčelica«. To je objekt otvoren prošle godine u jednom od nebodera na Baldekinu. S nama je kao voditelj i ne-

ku ruku domaćin drugarica Zora Kalauz, pedagog Centra za predškolski odgoj.

— Evo vidite — odmah nas na ulazu upozorava drugarica Zora — iznad ulaza postavili smo tendu kako ne bi što mališanima palo na glavu dok ulaze ili izlaze. — ?!

— E, naučili smo mi ovđe da odzogora lete čak i čase i krupniji predmeti. Imali smo i sa kućnim savjetom sastanke, upozoravali smo stanare da su tu djeca, ali malo koristi. No, mislim da je na Šubićevcu još i kritičke stanje nego ovđe.

Polazimo od prijeme kanclerije gdje se mališani presvlače u »vrtiću« robu pa dolazimo uskim hodnikom do zajedničke prostorije za drugarice gdje se one okupljaju, dogovaraju, presvlače, gdje se pegla roba i gdje liječnik obavija preglede djece. Tu smo upoznali i voditeljicu objekta Kacu Prajčevski. Ona je, kažu njeni kolege, odgovorna osoba za ci-

jeli objekt, ona vodi svoju grupu (najstariji uzrast), ali istodobno brine o rasporedu preostalih 7 odgojiteljica, kuharice, spremičice i pralje, vodi računa o stručnom radu i odgovorna je prema upravi vrtića.

— Dvadeset pet godina radim s djecom — kaže nam teta Kača, sitna i krhka ženica koja teško da može sličiti na »upravitelja«. Prilično sam zadovoljna ovim poslom, a u Centru sam provele 16 godina. Da nam je veći prostor i manji broj djece bilo bi nam i lakše i draže raditi, ali što možemo. Odgajatelji ovđe rade u dvije smjene — prva od 6 i tri deset do 12 i tri deset do 16 sati. Djeca su naravno sa nama od 6 do 16.

Krećemo u prvu prostoriju gdje su smještena djeca. Tu u prvoj sobi oni su najmanji — od godinu dana do dvije. Vide oni neke »čudne« posjetioce pa se smiju, vesele, nameštaju za slikanje. Sa njima drugarica Marija Karadole koja ima puno ru-

ke posla — uvijek je neka glavica tvrdoglavka, uvijek su neke ručice neposlušne, a nogice sporije od želje pa se tu pada, plaća i više — ali su drugarice na to navikle.

Kod ovog uzrasta najvažnija je njega, i prehrana — kaže nam drugarice Kača i Zora.

Inače, polovicu prostorije zauzimaju krevetići, ali nikoga od djece isto zatekli u njima. Oni se slobodno igraju u drugom dijelu. Drugarica Željka Milovac brine o nešto starijoj djeci — o onima koju su između druge i treće godine života. E, njih smo već zatekli uredno posjedane na stolicama kako se voze »vlakom«.

— Naporno je — kaže Željka — pogotovo što sam do sada radila u vrtiću sa nešto starijom uzrastom. Sa ovim uzrastom je posebna teškoća što ih treba navikavati na reguliranje fizioloških potreba. Svi su u pelenicama? Koliko ih puta presvlačite?

● Da, svi su u pelenicama. Najmanje triput svakoga a po potrebi i češće — kad god je potrebno.

Pokušavamo izračunati u glavi — grupa broji 25 mališana (norma je da je daleko manja) svakoga treba presvući triput najmanje: to je 75

presvlačenja i povijanja. Koliko je to prigibanja, koliko je to podignutih kilograma žive vase na rukama? Ne može se to ni izračunati ni vrednovati.

Osim presvlačenja i hranjenja nerijetko im treba dati i lijek, jer roditelji ne ostaju baš za svaku sitnicu kući i uz dijete. Pogledajte ove boćice — pokazuje nam Željka — na svakoj je ime i sat kad trebamo dati lijek.

● Kad je najteže?

— Pa onda kad djeca dodu prvi put. Odvajaju se od roditelja, ovđe ih čeka sve novo i strano. I ujutro je teže — djeca zaplaču za roditeljim, ali to najčešće traje kratko, po koji minut i sve se »izgladi«.

Dvije znatljive glavice približile su se da provire u moj notes.

● A kako se ti zoveš? — ovo ja pitam nju.

— Antonija — odgovara ona meni.

● A koliko ti je godina?

— Puno — kaže meni Antonija i odlazi. Radoznalost zadovoljena?

● A ti? Kako se ti zoveš?

— Pitam drugu radoznalicu.

— Snježana.

● Voliš li ti biti u vrtiću? — provociram je onako »novinarski«.

Međuopćinska organizacija slijepih

Više sredstava — manje predrasuda

Brojnim priznanjima, pohvalama i zahvalnicama koje je dobila Međuopćinska organizacija slijepih Šibenik ovih se dana pridružilo još jedno i to ono koje dojavljuje Općinska konferencija SSRN-a u povodu Dana Republike za izuzetan doprinos u radu mjesnih zajednica. To je bio osnovni razlog da ih posjetimo. Domaćini su nam bili predsjednici udruženja Zvonimir Mioković, predsjednica aktivnosti slijepih Žena Anka Aljinović, dobitnik istog priznanja, ali kao pojedinačnu, te tajnicu Međuopćinske organizacije Vlasta Mesić.

Slijepoča je jedan ozbiljan nedostatak, ali je daleko veći problem stav okoline prema takvoj osobi — pogoda odmah u »srži« teme Z. Mioković. Danas se ljudi previše oslanjaju na osjećaj vida i zato slijepog čovjeka smatraju potpuno nesposobnim, ali se slijepi ljudi oslanjam i na druga čula i po njima se mogu, rekao bih, gotovo normalno snalaziti. No, cijeli život moraju se boriti protiv predrasuda i to im je možda teže od same slijepoće. A Šibenik je sredina u kojoj ima tako puno doseljenika iz okolice koji su dolaskom u grad ponijeli sobom shvaćanje i mentalitet. Uz to, teška ekonomска, društvena pa i politička situacija prelamsa se preko svih struktura društva, preko svih njegovih organizacija, pa i onih humanitarnih.

— Ja sam u udruženju još od onda kad ovđe ni temelja nije bilo — prisjeća se A. Aljinović. Ponovno sam aktivno uključena u rad 1979. kad sam se vratala u Šibenik, a sad su mi i sinovi ovđe članovi. Oduvijek je naša organizacija prilagodno suradivala s gradanima pa i velikim brojem radnih organizacija.

— Meni posebno na srcu leže probleme slijipe žene pa bih ja nešto više o njima. Rekla bih da je njima teže, jer ih u domaćinstvu čekaju svi poslovni kao i svaku drugu ženu. No, ima danas tako puno pomogala za slijepu ženu u domaćinstvu i ja bih tako željela da ih može mo osigurati za svaku ženu.

— Treba naglasiti — kaže sad i Mioković — da su mnoge slijipe žene vrlo uspješno savladale sve u kući, pa su dobre domaćice i majke, čak i sportašice. Mi svake četiri godine organiziramo prvenstvo u kuglanju za slijipe. Mnoge se naše žene bave tim sportom.

— Sad sam u penziji — kaže A. Aljinović — pa imam puno više vremena za aktivnosti u organizaciji. Šibenik je moje rodno mjesto, mnogo svijeta poznam i to mi olakšava komunikacije sa ljudima i posebno ženama. Znale su me ranije zvati noću kad su bile same i kad im je bilo teško. A ja usred noći k njima — dam im aspirin, pa ih legnem u krevet. A one sutra zdraveli! Vidite, naša je organizacija međuopćinska, okupljamo slijepе Drniša i Knina. Meni je kao delegatu povjerenja socijalna zaštita, a to je jedan ogroman teret. Morali smo nekada ljudi opskrbljivati vodom, ali su nam u tome pomogli i drugi posebno radne organizacije. Imamo, zapravo, samo tri osobe koje primaju socijalnu pomoć, ali ih je jako puno slabog materijalnog stanja. Radi se o starijim osobama koje su oslijepile u kasnijim godinama života pa se nisu osigurali na nikakav drugaćinjanin.

— U ovom našem radu — nastavlja Mioković — dolazimo da jednogogom parodaksa da nam ljudi žele pomoći i puno nam pomažu, ali kada želimo zapošliti nekog novog člana onda nailazimo na toliko nerazumijevanja i otpora. Radne organizacije tako elegantly zaobilaze zakone pri zapošljavanju da je to nevjerojatno. Nama je potrebno za naš rad više sredstava, a manje predrasuda, posebno kod zapošljavanja naših članova. Jer invalid bez posla je dvostruko zavisan. Imamo toliko teškoča i kod traženja stanova — nitko neće slijepu osobu za podstanaru. Kada bismo barem od SIZ-a svakih pet godina mogli osigurati po jedan stan za naše članove.

— Trenutno imamo — uključuje se u razgovor tajnica V. Mesić — 186 članova a kroz evidenciju organizacije od 1953. do sada prošlo je ukupno 340 slijepih i slabovidnih osoba. Osim ovih stalnih članova imamo i pedesetak slijepih i visoko slabovidnih osoba koje se nisu učlanile jer su stari i nepokretni, a mi ipak o njima vodimo računa. Od aktivnosti danas provodimo školovanje i rehabilitaciju slijepih, posredovanje pri zapošljavanju, pružanje pomoći socijalno ugroženim i bolesnim članovima, nabavu pomačala, kasetofona, korištenje zvučnom knjižnicom u Zagrebu, razvijamo sportske aktivnosti kod članova.

J. PETRINA

Kakvi su izgledi da nezaposleni izbore toliko očekivav

Prije nekoliko mjeseci broj nezaposlenih prijavljenih na SIZ-u za zapošljavanje bio je 3.742. U vrijeme vrlo izraženih nestabilnosti svih ekonomskih pokazatelja

Da li je vrat

baviti se problemom socijalno-ekonomskoga položaja nezaposlenih vrlo je nezahvalno. Jer ta kategorija stanovništva, dosta brojna na nešreću, iz razumljivih razloga vlastiti položaj želi prikazati još gorim.

U analizi što ju je uradio SIZ za zapošljavanje napominje se naime, da su u tom postupku korišteni podaci za koje se smatra da su najmanje pod utjecajem činilaca koji označavaju trenutak. Jer, ukoliko se pretpostavi da bolje životne uvjeti imaju oni nezaposleni kod kojih netko u užoj ili široj obitelji radi, onda je takvih

Kako se D. D. o za

U prilikama kada je nezaposlenost zapošljavanja ohrabrujuće je činjenica da nezaposlenima barem koliko-tolikog dogovora o zapošljavanju u opštine, Komisija za praćenje Društvenog vira u slučaju osam organizacija: OOZR-a »SOLARIS«, »SLOBODNOJ I INVALIDSKA PITANJA U PIT-u, MANSJUG-u, CENTAR ZA ODGOJ I USMJERNUVANJE, »CROATIA«, »MEDICINSKE

smo ovdje mi ispalili nepristojni, jer smo poremetili njihov sat pjevanja.

Od drugarice Zdenke saznajemo da njeni mališani nisu više u pelenama (osim dvojice), ali da ni njoj baš nije lako s njima. Djecu treba češće nutkati, jer se »zaboravite«.

Prostором nisam zadovoljna — kaže teta Zdenka. I zaista nasred njene prostorije stoji jedan nosivi stup koji se ne može ni maknuti ni »sakriti« pa se odmah gubi pregleđnost, djeca se iznjega mogu i potući i pasti u jaslice i vrtići i...»

Evo nas na kraju i kod onih najstarijih — kod vrtića grupe drugarice Živa Makarini i Kaće Prajčevski. Djeca se već vješaju o vrat svojoj teti Kaći čija smjena počinje, a teta Živa odlazi.

— Od svih loših prostorija ova je najgora — žali se i teta Živa. Djeca doslovno nemaju nikakvog prostora za igru. Kad postavljamo krevete moramo djecu potjerati u hodnik pa ih onda opet uvesti k buduće gotovo. Nemamo niti nekog prostora vani. Sve što imamo to je terasa pokrivena tendom (opet u strahu da nam što ne bi pa-

lo po glavi), a sada nam se još radi i na proširenju susjednog vrtića »Ruža Vukman« tako da ni ono nešto njihovog vanjskog prostora nećemo imati.

Poslije ovoga teta Živa izvela je mališane van, na sunce, a mi smo od tete Zore saznali još nešto o lijepičkoj brizi i zdravstvenoj njezi djece, o suradnji s roditeljima koju su ugovornom preseđni što su smjestili djecu u jaslice i vrtići i...

Josipa Petrina
Snimci: V. POLIĆ

„Akcijaši“ olakšali šleper

Tu, prije neki dan, 2-3 dana prije nastupajućih praznika povodom Dana Republike, na Jadranskoj magistrali u visini novoizgrađenog naselja Vidici — izvrnuo se šleper NM (broj nije bitan) registracijske oznake! Najprije sklinuo, potom se izvrnuo i prevrnuo, ostao posve nakrivljen i na okoline borove naslonjen. Vozač i suvozač ostali su čitavi, to je najvažnije, ali teret iz šlepera, zidne ploče različitih dimenzija i boji, razletio se: u vozilu ostao tek manji dio.

I onda, čim su vozač (i suvozač mu, pretostavljam) otišli tražiti pomoć, obavijestiti svoje u firmi i te stvari; čim je šleper ostao napušten (i »nebranjene«) — došlo je do nevidene inicijative! Privatne, dakako. Povjali su se pojedinci, a i obiteljske grupe, sve s namjerom da oslobode vozilo »suvišnog tereta« (to valjda, poradi lakšeg izvlačenja). Videne su kariole, vreće PVC u obične, razne torbe i »predimeti« u koje se mogla pokupiti hrpica ili više pločica iz (napuštenog) šlepera. Videni su mnogi i u Vrancima sa vlastitim kariolom, i IVE iz H-zgrada s vrećom od krumpira, i još neki i više njih iz »H-I-J-K« sistem zgrada. Svi su bili marljivi i postojani, tako da bi se slučajni prolaznici morao s pravom zapitati: Pa, tko kaže da se u ovom gradu malo radi! Parilo je i sve je podstječalo na radnu akciju u kojoj će pobedniku pripasti izuzetna premija. Dariška I. domaćica po mahodenju, očito zadivljena uspjehom nekih, bila je kategorična: Kad san sve vidila, žao mi je što nisan pustila i svog Josu da sudjeluje!

Onda je došla milicija.

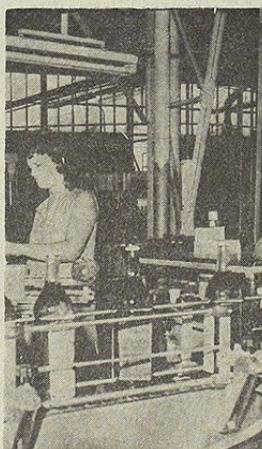
Akcijaško raspoloženje je naglo splasnulo. Uzduh razočaranja se oteo mnogima — od srca.

Jedino su optimisti bili (optimistički) raspoloženi — do iduće prilike (i šlepera), rekli su.

O. C.

jesto

Što kažu gradani

Što kažu gradani

Loša perspektiva

JOSKO SKUGOR, KV bravari: — Društvo bi trebalo počivati na mladima, a posla nema. Koliko znam, u općini ima oko 3000 nezaposlenih, kako im dati da rade, da se dođa? Nešto se može riješiti tako da oni zreli za mirnovinu zaista i otidu, ali je pravo rješenje u ulaganju, novim kapacitetima, širenju proizvodnje, a toga kod nas nema. I u maloj privredi je jedan od izlaza, ovako više ne bi trebalo i ne može.

JADRAN DOPUP, učenik: — Tek sam krenuo u srednju školu, Pohadam strojarsko usmjerjenje. O problemu nezaposlenosti čitam, znam da se dugo čeka na posao i bojim se, kako je sada, da će i mene zadesiti isto, bez obzira na to nastavim li školovanje i završim fakultet. Posla nema jer se privreda ne razvija, to znam, ali dokle tako?

JOSO ZORICA, nezaposlen: — Završio sam konobara i čekam posao već 4-5 mjeseci. Radio sam preko ljeta kod privatnika, sada ču u vojsku i radio, bih kada se to završi. Budućnost je, međutim, loša, postoji jedino mogućnost sezonskog zaposlenja. Kako će i biti posla kada se ne gradi nista u turizmu?

STIPE BELAMARIC, nezaposlen: — Prijavljen sam na SIZ-u za zapošljavanje i to isključivo zbog socijalnog osiguranja. Namjeravam raditi isključivo privatno, ali na kon vojske. Sto da dugo čekam na SIZ-u i nakon toga radim za vrlo male novce?

MIRKO BUDIMIR, nezaposlen: — Radio sam sezonski u »Solarisu« kao konobar, dvije sezone, a od stalnog posla nema ništa. Ima ljudi koji su u statusu »sezonačaka« i petnaest godina i još nisu primljeni. Ovdje, na našem području, perspektiva je vrlo slaba, gotovo nikakva.

B. P.

poštuj šljavanju

anje o stanovitom redu prilikom ut ka pravčinom sistemu i mnogim Iz informacije o primjeni Društve od rujna 1986. do veljače ove godišnjeno je utvrdila povredne Dogovore: »REVIJA«, »AUTOTRANSPORTU«, PCINSKOJ UPRAVI ZA BORACKA Informaciji, popis onih koji ispravljaju je sve više i više. Istakli su RZ SIZ-a ZDRAVSTVA, »TRUK I »JADRANSKA BANKA«.

B. PERIĆA

KULTURA

P. Zlatoper (ponovno) među Beograđanima

ŽIVOTNI KRUG

(U povodu izložbe slika Pere Zlatopera u Klubu Šibenčana u Beogradu, 11. prosinca)

Koje to spone vezuju čovjeka za grad u kojem je stadiro? Ljubav, nostalgija, siti i gladni dani, prvi veći uspjesi i neuspjesi? Sve od toga i ništa, ili tek vjerojatno djeleće što ga život nije uspio smjestiti u pretinac zaborava. Nesuđeni diplomant Beogradske univerziteta Pero Zlatoper (»Za sve je krivo moje slabo predznanje iz načrte geometrije i više matematike«) vratit će se u Beograd narednog mjeseca sa

vio sam izložbu karikaturalnih portreta devedesetnice Šibenčana. I više se nisam vratio u Beograd.

Slušam kako se mnogi njegovi radovi nalaze razasuti svijetom u Italiji, ČSSR, Za padnjoj Njemačkoj, Francuskoj, SAD, Australiji... I kako je teško, nakon nekoliko stotina motiva Šibenika pronaći nešto još neotkriveno, pa luta otokom Murterom i drugim mjestima tražeći novo.

Karikaturu i sport najviše sam volio. I baš ta karikatura za moj je život simbolična — dva mjeseca, naime, prije rata napravio sam izložbu karikaturalnih portreta devedesetnice Šibenčana. I više se nisam vratio u Beograd — kaže PERE ZLATOPER

P. Zlatoper

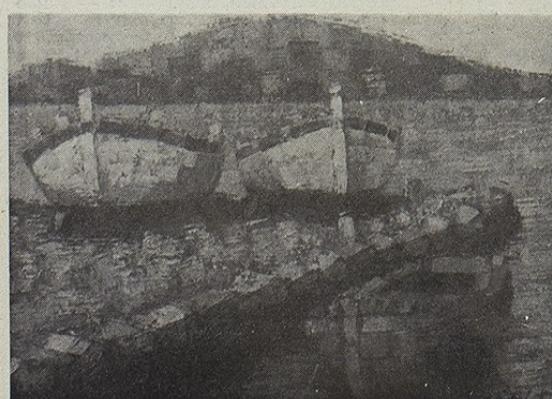
dva deset i pet ulja na platnu izrađenih onom toliko upečatljivom tehnikom »špatulom« i s motivima kamenoga Šibenika.

I to je povratak, zapravo, jednom dijelu Dalmacije što ga je život odveo u kontinent i čiji zavičajni klubovi u glavnem gradu potječe od prijestratnoga Društva Dalmatinaca »Naš Jadran« kojemu je Zlatoper jedan od osnivača.

Da je prekoptati po arhivima nekadašnjeg »Ošišanog ježa«, »Sportsteka« i »Sportske revije« našlo bi se i karikatura Pere Zlatopera, u to vrijeme i nadarenog nogometnika, a nešto kasnije i najmladega člana uprave nogometnog kluba BSK.

Karikaturu i sport najviše sam volio. I baš ta karikatura za moj je život gotovo simbolična — dva mjeseca, naime, prije rata, napravio sam izložbu slika Pere Zlatopera u Klubu Šibenčana u Beogradu, 11. prosinca.

B. PERISA
(Snimio: V. Polić)

SPORT

Juniorsko košarkaško prvenstvo

DVANAEST KLUBOVA

Šibenski košarkaški savez nastavlja s uspješnim organiziranjem natjecanja mladih košarkaških selekcija. Nakon upravo završenog kadetskog prvenstva u kojem je trijumfirala »Šibenka«, startali su dvije godine stariji juniori. Prijavljeno je dvanaest momčadi koje su ždrijebom svrstane u dvije skupine. Natjecanje u skupinama održava se dvostrukim liga-sistemom, a dvije najbolje momčadi u skupinama igrat će u završnoj finalnoj skupini.

Sve se utakmice igraju u dvoranama. Klubovi iz Drniša, Knina i Kosova igraju u dvoranama u svojim mjestima, dok svi ostali klubovi kao domaćini igraju u Šibeniku. Košarkaški savez osigurao je termini za odigravanje utakmica u dvoranama osnovnih škola »Rade Končar« i »Maršal Titov«.

Utakmice se igraju nedjeljom i to u nizu, jedna za drugom, tako da je prava slastica za ljubitelje košarke pratiti osamaestostogodišnjake u borbi za bodove.

Natjecanje traje četraest tjedana, a završit će početkom ožujka iduće godine kada je predviđeno juniorskoprvenstvo Dalmacije.

U skupini »A« natječu se: »Gajetaj« iz Tribunjia, »Kosovo«, »Ražine«, »Šibenka«, te »Mladost« i »Varoš« iz Šibenika.

U »B« skupini su: DOŠK iz Drniša, »Knin«, »Raslinja«, »Zaton«, te »Galeb-TLM« i »Šubićevac« iz Šibenika. (mp)

Sportski vikend

Subota, 5. prosinca 1987. godine

KOŠARKA: SD »Ivo Lola Ribar«:
19.30 sati: Šibenka — Zadar

Nedjelja, 6. prosinca 1987. godine

NOGOMET: stadion »Rade Končar«:
13.00 sati: Šibenik — Olimpija

DALI KRV

U Službi za transfuziju Medicinskog centra u Šibeniku dobrovoljno su dali krv: Ante Bojić, Vladimir Potočki, Josko Dobrić, Željko Papuga i Davor Kašić (TLM), Paško Juras, Zdravko Andabaka, Miloš Ninković i Sime Lovrić (Klub DDK Crvenog križa), Goran Gović i Miroslav Buljuk (»Slobodna plovđiba«), Zoran Kapeliti (MTRZ), Rade Gović, Dume Petković, Neven Vuletin, Nikola Zrile i Boris Radić (»Šibenka«), Pero Kusanović (»Elektra«), Milan Gnjidić, Leo Papak i Ante Španja (Vodice), Joso Pletikosa i Josip Nikšić (TEF), Izet Pandžić, Saša Perić, Dražan Streljan, Ivan Karlo, Josip Puljić i Janko Popović (Šibenik).

Općinska organizacija Crvenog križa zahvaljuje svim darovateljima.

ŽENSKA KOŠARKAŠKA LIGA

Šibenski košarkaški savez i košarkaški klub »ELEMES« organiziraju prvu žensku pionirsку ligu. Radi se zapravo o pionirskoj školi ženske košarke koja odavno radi u košarkaškom prvoligašu, ali se po prvi put organizira i službeno natjecanje.

U natjecanju je šest pionirskih sastava, djevojčica rođenih 1973. godine. Dva sastava su iz Šibenika, te po jedan iz Drniša, Ervenika, Vodice i Zadra.

Utakmice se igraju turnirski, svako kolo u drugom mjestu. Odigrat će se petnaest utakmica, što će biti provjera kvalitete rada u »školi košarke«, a možda će se i pojavit neko novo ime ženske košarke.

Liga će poslužiti i kao praktični ispit mladim košarkaškim sucima koji tek stječu svoja prva praktična iskustva.

Pozelimo da ova liga bude poticaj stvaranju novih ženskih košarkaških kolektiva i da Šibenski košarkaški savez bude prvi savez koji ima i općinsku košarkašku ligu za žene. (mp)

LIGAŠKI SEMAFOR

PEVA SAVEZNA KOŠARKAŠKA LIGA — MUŠKI

»SIBENIK« — »C. ZVEZDA«

104:35

Vojvodina	9 4 5	644:672	13
Voždovac	9 3 6	678:742	12
Riječka	9 3 6	594:706	12
Budućnost	9 2 7	617:708	11
Krajina	9 1 8	607:738	10
Univerzitet	9 1 8	583:698	10

10. kolo, 5. prosinca: C. Zvezda — Vojvodina, Partizan — Ježenjanci, Riječka, Budućnost — Jedinstvo, Krajina — Voždovac i Univerzitet — Elemenes.

DRUGA NOGOMETNA LIGA — SKUPINA ZAPAD

»NOVI SAD« — »SIBENIK«

2:0 (2:0)

NOVI SAD — Stadion »Novog Sada«, Gledalaca 500. Sudac: Kučkić iz Petrinje.

»SIBENIK«: Pešalić, Petković, Milošević (Petrović), Kraljević, Capin, Mamula, Nikolić, Cukrov, Maretić, Lorić i Jovićić.

TABLICA

Jugoplastika	9 9 0	815:782	18
Cibona	9 7 2	934:824	16
Olimpija	9 6 3	846:809	15
Partizan	9 6 3	810:790	13
Sibenka	9 5 4	845:812	14
Zadar	8 5 3	762:690	13
C. zvezda	9 4 5	783:814	13
Budućnost	9 3 3	804:901	12
Bosna	9 2 7	806:851	11
IMT	9 2 7	882:835	11
MZT	9 2 7	763:874	11
Borac	8 2 6	654:722	10

10. kolo, 5. prosinca: C. zvezda — Cibona, Partizan — Budućnost, Olimpija — MZT, Borac — Bosna, Jugoplastika — IMT i Sibenka — Zadar.

PRVA SAVEZNA KOŠARKAŠKA LIGA — ŽENE

»ELEMES« — »KRAJINA«

91:30

Spartak	17	10	3	3	26:	7	23
Leotar	16	8	4	4	32:	22	22
Sparta	16	9	2	5	29:	19	20
Kikinda	16	8	4	2	23:	16	20
Dinamo	16	9	2	6	13:	18	19
Sibenik	16	8	2	6	21:	15	18
Rudar	16	7	3	6	15:	11	17
Novi Sad	16	5	7	4	19:	17	17
GOSK-Jug	16	5	7	4	17:	16	17
Proleter	16	7	3	6	19:	20	17
Iskra	17	7	3	6	19:	22	17
Mladost	16	6	5	5	14:	18	17
Borac (BL)	16	5	6	5	25:	16	16
Olimpija	16	5	3	8	19:	23	13
Kabel	16	4	3	9	22:	23	11
Famos	16	3	5	8	12:	18	11
Jedinstvo	16	4	2	10	12:	34	10
Borac (T)	16	2	1	13	14:	5	5

Raspored 17. kola: Dinamo — Sparta, Sibenik — Olimpija, Iskra — Novi Sad, Rudar — Spartak, GOSK-Jug — Proleter, Borac (T) — Mladost, Jedinstvo — Borac (BL), Kabel — Leotar — Famos — Kikinda. Igra se 6. prosinca.

Pripremio: RADE TRAVICA

BIRAMO NAJBOLJE SPORATAŠE ŠIBENIKA

Savez za fizičku kulturu općine Šibenik organizira i ove godine izbor najboljeg sportaša, sportašice, sportske ekipe i sportskog pedagoga na području Šibenske općine. Glasat će svi klubovi i udruženja pri SOFK-i, a ove godine svoje glasove moći poslati i svi ostali prijatelji sporta, odnosno čitaoci »Šibenskog lista«. Pred vama je kupon broj 2, a posljednji će izaći idući tjeđan, 12. prosinca. Potrebno je tek da kupon izrežete, naliđepite na dopisnicu i pošaljete na adresu: Savez za fizičku kulturu općine Šibenik, Miminar 15, 59000 SIBENIK. Može se slati više kupona a svi koji stignu dolaze u obzir za prigodne nagrade koje trojici čitalaca dodjeljuje SOFK-a.

Kupon broj 4

1. Najbolja sportašica
  2. Najbolji sportaš
  3. Najbolja sportska ekipa
  4. Najbolji sportski pedagog
- Ime, prezime i adresa pošiljaoca

Skica za portret

Kako živi Ilija kovač

U početku svima bijaše teško. Do tvornice se dolazilo pješice, na traktoru, kamionu, pa onda s vremenom vlakom i na kraju autobusom. Napredak čini svoje. Grad se širio približavajući se tvornici. Neki sagradili kuće, drugi dobili stanove i rodna sela posjećuju vikendom. Novopečeni građani kao da brzo zaboraviše kako je biti radnik putnik. Smjena borajska, benkovačka, daniska, grebaštička... njih je progres pomalo zaobišao. A oni i dalje putuju. Jest da su se i ceste uredile, došla voda, pa i telefon, ali neke nedaece ostaje.

Eto o tome priča Ilija Vučasinović, VKV kovač u ROTAR.

— Evo ovako, počeo je obrisavši znoj sa čela, svoju priču Ilija. U Ražinama sam počeo raditi 1970. u starom pogonu kao »rezač«. Prije sam radio u svome selu privatno kao kovač, ali posao nije isao, nije se moglo od toga živjeti pa sam prešao raditi u tvornici. Ovdje u Tvorici aluminijske Ražine radim kao kovač od 1976. godine i to kao VKV radnik u »Strojnom održavanju«. Prve četiri godine stanovao sam u Ražinama kao podstanar a kada je počela raditi »Elektroliza« i voziti autobus za Varivode otkačao sam stan u Ražinama i počeo svakodnevno putovati kući radi familije i manjeg troška, jer sam dobio i radničku kartu. Prvo vrijeme, govori nam Ilija, putovao sam do autobusa u Varivode vlakom. Kada se promjenilo radno vrijeme promjenio se i vozni red tako da više nisam mogao putovati vlakom, nego biciklom 20 kilometara po bijeloj cesti. Dizao sam se u tri sata, jer je autobus isao u 5.30 za tvornicu. Kada idem kući opet je druga priča, kaže Ilija. Ne mogu radničkim autobusom stići ervenički autobus koji bi me mogao prebaciti od Varivoda do kuće tako da sume vozaci poznavali i bacali bicikl u autobus i tako putovali zajedno do Kistanja, a preostale kilometre do kuće isao bih biciklom. Kad je ružno vrijeme idem vlakom, ali se moram dizati ranije i unatoč tome stižemo kasnije na autobus koji me čekao zbog zakašnjenja vlaka. I tako putujem neprestano već 17 godina. Svaki dan se dižem u tri sata a dolazim u šest sati poslijepodne. To je 140 kilometara na dan.

— Da mi bude lakše kupio sam auto da ne moram ići biciklom do autobusa kada je ružno vrijeme i brže stigem. U tim svojim putovanjima putovao sam i pješice kada sam radio drugi i treći smjenu u starom pogonu u trakama II. Dođem do Đevraska, a poslije pješice do kuće, jer nema vlaka ni autobusa, a nije bilo ni bicikla. Dolazim kući u tri sata iz II smjene kada idu drugi na posao, spavam i opet u 12 sati natrag na posao u Ražine. Ta ko skoro dvije godine.

Sljedećeg tjedna u »Solarisu«

SAVJETOVANJE SAMOSTALNIH UGOSTITELJA

»Solarisov« hotel »Ivan« bit će 7. i 8. prosinca domaćin savjetovanja samostalnih ugostitelja koje organizira Sekcija ugostitelja Udrženja samostalnih privrednika Šibenik. Tema savjetovanja je »Analiza poslovanja samostalnih ugostitelja u općini Šibenik u 1987. godini s prijedlogom mjera za 1988. godinu«.

Prvog dana savjetovanja razmotrit će se tehnika poslovanja samostalne ugostiteljske radnje, te utvrđivanja stope dohotka od bruto prometa samostalne ugostiteljske radnje, a drugog dana status te oprema i uređenje tih radnji. Predavači će biti radnici Općinske uprave društvenih prihoda i Općinskog sekretarijata za inspekcijske poslove. Očekuje se da će biti razmotrena i neka druga pitanja, kao što su radni odnosi radnika zaposlenih kod samostalnih ugostitelja, radno vrijeme ovih objekata, njihova zaštita i sigurnost, mogućnost organiziranja natjecanja kako stručnih tako i sportskih za samostalne ugostitelje i slično. J. P.

I. Vučasinović

— Srećom na zdravlje se ne mogu potužiti i služi me dobro, jer mogu još raditi oko kuće gdje ima malo polja gdje živim sa ženom i dvoje dečje. Kada su djeca isla u školu nisu me vidjela nego osmi dan. Zeljna djeca čače kod kuće, a ne vide ga i saznaju o meni, s tugom govori Ilija. A kad dođe zima zna se padne veliki snijeg i opasno je putovati pa uzmeni godišnji odmor i ne putujem. Ove godine zimi se tako desilo da sam dva dana ostanao u Šibeniku, a da u kući nisu znali gdje sam i zabrinuli se. Spavao sam u tvornici kod dežurnih bravara i srećom da imam telefon u kući pa sam se ipak uspio javiti gdje sam.

— Inače u selu Vučasinović odakle sam, sredeno je sve: struju, vodu, telefon, asfaltiranu cestu, ali najgore je to putovanje radničkim autobusom koji bi trebao voziti bar do Kistanja onda bi bilo lakše, dodaje Ilija.

— Tražio sam stan, preko natječaja, ali rekli su mi da stanujem previše blizu i da bi mi bilo previše lijepo kada ne bih putovao svaki dan 140 kilometara, smije se svojom žalilom Ilija. A sada imam 48 godina, dokle će tako ne znam.

Pitali smo na kraju da li ga možemo nazvati Ilija — putnik? »Možete, kako hoćete, ta putovanja odnijela su mi pola života«.

R. Goger

Kinematografija

»SMRTONOSNA MISIJA«

(Kino »SIBENIK«: pretpremjera u subotu 5. prosinca s početkom u 22 sata)

PROIZVODNJA: SAD
REZIJA: David Winters
GLAVNE ULOGE: Robert Ginty, Cameron Mitchell
ZANR: akcioni

Cooper pronalazi svoga druga iz vojske koji ga uvjeri da mu se pridruži u krijumčarenju oružja. U toku akcije Cooper drug pogine i on sam nastavlja posao. To ga dovodi u središte događaja, među revolucionare. Ponesen akcijom i sam postaje borac.

— A hvališ se da si u stanju otvoriti svaku kasu!

OOUR »KRKA« — ŠIBENIK PROVIT PROTEINSKO-VITAMINSKI KRUH

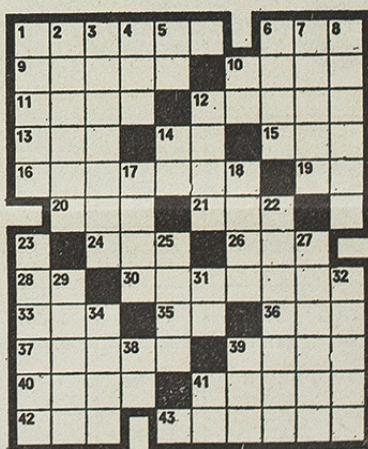
- kruh koji se proizvodi na bazi soje
- kruh, dijetalni proizvod obogaćen biljnim proteinima, vitaminima i celulozom
- kruh čijom potrošnjom ljudski organizam nadoknađuje oko 15 posto dnevnih potreba za proteinima
- kruh koji poboljšava rad probavnog trakta i koji ne izaziva nepotrebno nagomilavanje salo koje je štetno po ljudsko zdravlje
- kruh koji održava svježinu više dana

VODORAVNO: 1. Pustinska lada, deva, 6. Naziv jednog otoka u Kornatima, 9. Ljetopisi, godišnjaci, 10. Podgran naziv za naše narode za turske vladavine, 11. Str. žensko ime (Larisa), 12. Cjepivo, mladica, 13. Naša rijeka, 14. Kem. znak za aluminijski, 15. Pjesma uzvišena sadržaja, slavopojka, 18. Pripadnik jedne vjerske sekte, bogumil, 19. Kem. znak za iridij, 20. Voćni iscjedak, 21. Narodnooslobodilački rat (krat.), 24. Neupotrebljavan, 26. Prastanovnik Francuske, 28. Kem. znak za američki, 30. Organiski spoj prijevje potreban za normalan tok životnih procesa u organizmu, 33. Stražnji dio tijela u životinji, 35. Automobilска oznaka za Niš, 36. Ovamo, 37. Jedan kemijski element (Pb), 39. Tijesan, skučen, 40. Nar. žensko ime (glumica Cukic), 41. Žensko ime, 42. Naziv, 43. Vrsta tvrdog kamena.

OKOMITO: 1. Oblik, forma, 2. Vrsta južnog voća, 3. Najduža trkačka disciplina, 4. Crna šumska kreda, 5. Automobilска oznaka za Livno, 6. Morska obala, igalo, 7. Ugriči, 8. Ime glumice Marković, 10. Kem. znak za radij, 12. Vrsta riječne ribe, 14. Zemljina mjera, 17. Stara mjera za tekućine, 18. Jedan ekstremitet, 22. Muslimanski vjerski blagdan, 23. Pokloni, 25. Alkoholno piće, 27. Slana jezera blizu mora nastala od nagnog taloženja pjeska na ušćima rijeke, 29. Ljevkova mast pomada, 31. Osobna zamjena, 32. Rožnata izraslina na prstima, 34. Sitne rupice na koži, 38. Automobilска oznaka za Valjevo, 39. Kratka japanska pjesma, 41. Krat. za socijalističku republiku.

J. J.

KRIŽALJKA

RJESENJE KRIŽALJKE IZ PROŠLOG BROJA

VODORAVNO: Salonit, rt, Aladin, vir, mekan, Laba, amok, pilav, ram, rum, Ra, Nada, iz, r, b, Ca, stas, oj, val, mol, ralog, Roni, Avar, karat, jod, regata, ar, perecar.

Kinematografi

ŠIBENIK: talijanski film »Le teći sekso« (do 9. XII.) američki film »Trinita« (od 10. do 13. XII.)

TESLA: francuski film »Operacija Banzai« (do 7. XII.) američki film »Moje omiljene godine« (od 8. do 10. XII.) engleski film »Pink Floyd — zide« (od 11. do 13. XII.)

20. APRILA: hongkongski film »Kad udara taekwondo« (do 6. XII.) američki film »Ben Hur« (do 6. XII.) francuski film »Sretan praznike« (od 7. do 9. XII.) talijanski film »Noći gospode Simone« (od 10. do 11. XII.) hongkongski film »Gospodar zmaj« (od 12. do 14. XII.)

Dežurna ljekarna

CENTRALA, Ulica B. Kidriča bb (do 11. XII.)

Iz matičnog ureda

ROĐENI

Dobili kćerku: Zvonko i Silva Zaninović, Josip i Kata Paić, Nikola i Dušanka Uzelac, Milenko i Anita Milović, Željko i Grozdana Bakula, Perica i Branka Elez, Marko i Nada Skelin, Ivan i Mirjana Dujic, Sime i Marica Vetrović, Mladen i Vlasta Rupić, Božidar i Branka Milošević, Stipe i Alma Šojoč, Mladen i Ivanka Kundid, Miroslav i Sandra Mišura, Branko i Ana Peran.

Dobili sina: Lenka i Davorka Marčić, Zlatko i Jelena Perković, Nikola i Gordana Škočić, Dino i Gordana Obratov, Frane i Silva Kalais, Vedran Šikić, Jere i Slavica Labor, Slobodan i Ljubica Jurin, Ante i Nada Guberina, Nikica i Marija Garma, Davor Margaretra Mihaljević, Mladen i Viktorija Vukšić, Roko i Mirna Ježina, Dušan i Bosiljka Matić, Miroslav i Mira Nikolić.

VJENČANI

Ivana Klarić i Željko Šišić, Gordana Lalica i Joso Bralić, Andelka Vukorepa i Ivan Dražić, Nevenka Marković i Goran Jabuka, Ferida Kalender i Boris Pelačić, Lidiya Jakelić i Dragan Labor, Vjera Petrović i Dragan Crno marković, Ivanka Raspudić i Jere Pešić, Melita Perak i Milorad Trkla, Mladenka Vrćić i Dragan Jakšić, Svetlana Vidaković i Željko Milović, Marina Vincek i Zdenko Burra, Dražana Braica i Srećko Knežević, Ljubica Galiot i Marko Badžim, Monika Čučković i Svetin Milutin, Veselka Milošević i Boris Vukšić.

UMRLI

Jere Krnić (59), Dane Slavica (75), Manda Ikića (81), Mijo Dželalija (75), Jerko Knežević (75).

Kretanje brodova »Slobodne plovidbe«

EKSPORTER — u Aratu, MAASUSKOG — u Hjoustonu, JABLJANICA — na putu za Xingang, ŽIRJE — u Santusu, BIHAC — u Dalianu, ŠUBICEVAC — na putu za Kontinent, DINARA — na putu za Rijeku, BARANJA — u Uddevalli, J. DALMATINAC — u Rotterdamu, S. MATERVULJ — u Norfolcu, MURTER — u Mombasi, KORNAT — na putu za Tahkoluoto, BILICE — u Pohangu, SKRADIN — u Splitu, VODICE — na putu za Tahite, BORUŠIJA — na putu za Kontinent, ZLARIN — u Šibeniku, BIOGRAD — u Accabi, DRNIŠ — u Rostocku, PRIMOSTEN — u Ventspilsu, KRAPANJ — na putu za Gdansk, PRVIĆ — u Gdanskiju, ROGOZNICA — u Crotomu, KRKA — u Aleksandrijji.

TELEFON: 25-822

DJEĆJI krevetić s jogijem, jorgan i deka za dijete nekoristeno, remeni za hodanje novi, interfon za kontrolu sna djeteta novo, otvorena »Chicor kolica, muzički ormarci povoljno prodajem. Telefon 23-822. (3359)

KUĆU u gradnji u centru Šibenika, prodajem. Informacije na telefon 059/26-637. (3360)

TRAŽIMO žensku osobu za pomoć i njegu u porodici. Javiti se na telefon 25-489 ili Njegošev trg 2B/10. (3361)

MIJENJAM troilosoban kom foran stan za dva manja. Telefon 34-986. (3363)

PRODAJE se stan 70 četvornih metara i garaža na Šubićevcu, privatno vlasništvo. Informacije na telefon radno mjesto 22-311 i u stanu 27-047. (3364)

MALI OGLESNIK

»ŠIBENKA«
RO »TRGOVINA«
OOUR »MALOPRODAJA«

MINI MARKET - MAXI PONUDA

- Bijela tehnika, električni i plinski štednjaci, grijalice, kaloriferi, usisavači...
- Servisi za jelo, posude iz inozemstva, expresionci, mikseri, fenovi...
- Kozmetika, vuna, rublje...
- Samoposluzivanje s velikim izborom namirnica svih jugoslavenskih proizvođača.
- Radno vrijeme od 6.30 do 20 sati, subotom od 6.30 do 13.30 sati.

MINI MARKET,
Njegošev trg bb,
telefon 23-080

VELIKI NOVOGODIŠNJI POPUST OD 40 DO 60%

FOTO MATTIAZZI svojim mušterijama do 31. prosinca odobrava veliki novogodišnji popust od 40 posto na fotografije za osobnu kartu, putnu ispravu (pasoš) i ostale isprave. Poseban poklon dvije uvećane fotografije za uspomenu.

- 60 posto popusta donosiocu kupona.
- Vojnicima poseban popust!
- FOTO MATTIAZZI — kod Kazališta, telefon 22-550.

KUPON

Donosilac ovog kupona osigurava popust od 60 posto kod izrade fotografija za sve osobne isprave.

Foto Mattiazzi
kod Kazališta, tel. 22-550

U SJEĆANJE

Dana 2. XII. 1987. godine navršile su se dvije godine od smrti naše voljene i nikad prežaljene supruge, majke, sestre, bake i svekve

ZORKE KOLOMBO
rod. Sunko

Okrutna smrt te otrgla od nas. Tvoju ljubav i dobrotu koju si nam poklanjala nitko nam ne može nadoknaditi. Sve dobro što krasiti život bilo je u tebi, a sad nam je ostala tuga, bol i suze.

Suprug Kamilo, sinovi Krste-Igor i Joško s obiteljima i mnogobrojna rodbina. (832)

ZAHVALA

U nemogućnosti da se pojedinačno zahvalimo rodbini, prijateljima, susedima i znancima koji su nam u najtežim trenucima izašli u susret i izrazili svoje saučeće i prisustvovali ispraćaju naše drage i nezaboravne

JASMINKE RAĐENOVIC - OPALIC

to činimo na ovaj način. Neizmerno smo zahvalni prof. dr. Jovanu Raškoviću koji je učinio sve da olakša stanje naše miljenice do posljednjih trenutaka njenog života.

Öžalošćeni i mnogo zahvalni: suprug Andelko sa sinovima Dragonom i Srđanom, roditelji: Andelko i Bogdan i brat Branislav (833)

Jadrantours TRAVEL AGENCY Doček Nove 1988. godine

ARANŽMAN	HOTEL »MEDE-NA« TRO-GIR	HOTEL »AMFO-RA« HVAR	HOTEL »METE-OR« MAKAR-SKA	HOTEL »NOVI PARK« ZADAR	HOTEL »KOLO-VARE« ZADAR	HOTEL »SE-RA« CAZIN
JEDNODNEVNI					46.500	
DVODNEVNI	76.000	60.000		69.000	64.500	
TRODNEVNI	98.000	73.000	99.000	87.000	75.700	110.000
ČETVERO-DNEVNI	110.000	V LASTITI PRIJEVOZ				
PRIJEVOZ	»JADRANTOURSOV« AUTO-BUSI					

Informacije i prijave na recepciju hotela »Jadran«. Telefon: 22-644 od 8 do 12 i od 16 do 19 sati do 15. XII. 1987. godine.

Centar za kulturu

Novogodišnji varijete

Drugi šibenski muzikal nakon »Mačka Džingis-kana« nastaje ovih dana u dramskoj radionici Centra za kulturu. Prema originalnom tekstu Pere Mioča »Lažna zemlja Čemerika« inace, redatelja i vrlo često pisca scenarija, naslov je preinačen u »Novogodišnji varijete« i premijera je zakazana za 26. prosinca. Glazbu je skladao Aleksandar Crevar, scenografiju radi Branko Friganović, koreografiju Renata Montana, a kuričitet su svega dvoje glumaca: Duško Mitrović, poznat po glavnim ulogama iz »Emigranata«, »Bombaškog procesa« i uskoro »Nečastivom na Filozofskom fakultetu« i Antonija Jušić, kojoj će uloga u »Varijetetu« biti prvi scenski nastup. »Osim glumljenja, njih dvoje pjevaju, plešu i izvode scenske gegrage. To su dodatni zadaci, a vremena nema na pretrek. Posebno je opterećen glavni glumac, Duško Mitrović, jer uvežava i za »Nečastivog« i za muzikl, a u obje je predstave u naslovnim ulogama« — kaže Pero Mioč.

PRIKAZAN »BOMBAŠKI PROCES«

Centar za kulturu dao je premjeru predstave komada »Bombaški proces« autora Živorada Mihailovića. Predstavu je režirao Pero Mioč, a nastupili su Goran Omašić, Ivica Gosljević, Darko Frua, Darko Rogulić, Duško Mitrović, Goran Višnjić, Zvonko Lacmanović, Marina Jukić, Marko Perišić i Milan Lalić. Osim njih u realizaciji »Bombaškog procesa« sudjelovali su članovi Omladinske scene Centra za kulturu Hrvjko Nikodjević, Katarina Režić, Ivona Stošić, Anita Živković, Ivana Bilan, Tomislav Baran i Ante Smolić. Scenografija je djelo Branka Friganovića. Na kraju treba spomenuti da je scenska transplatacija teksta »Bombaški proces« našla na veoma dobar prijem publike. S tim komandom šibenski Centar za kulturu gostovat će u više mesta naše komune, te zasad u Benkovcu.

»Novogodišnji varijete« pun je šale, doskočica i niza nesporazuma s predmetima na sceni, što stvara komiku i rijec je zapravo o svojevrsnom varijetetu s mnoštvom aluzija na prilike u kojima žive djeca. Prijе novogodišnjih praznika, »Varijete« će biti namijenjen djeci radnika iz šibenskih organizacija udruženog rada i njih razreda: osnovne škole, a inace možeigrati i kao samostalna predstava. U prednovogodišnjem terminu na sceni se pojavljuje i Djed Mraz zajedno s posebnim iznenadenjem ali do predstave neka ostane tajnom!

B. Periša

Veći studentski krediti

Financijsko poslovanje šibenske Zajednice usmjerenog obrazovanju u prvih devet ovogodišnjih mjeseci iskazano je s viškom prihoda nad rashodom od 11,700,000 dinara. Taj podatak prezentiran je na sastanku Predsjedništva Zajednice usmjerenog obrazovanju, uz napomenu da će ukupno poslovanje u 1987. godini ovisiti o stopi rasta prihoda. Na sastanku je bilo govorova i o učeničkom i studentskom standardu, pobliže kazavši o visini kredita što ih ta asocijacije daje budućim stručnjacima. Konstatirano je, među ostalim, da se Držveni dogovor o učeničkom i studentskom standardu još uvek ne primjenjuje. Najveći iznos studentskog kredita sada je prilično nizak, pa je prevagumlje mišljenje da bi već početkom iduće godine njegov iznos trebalo udvostručiti, a onima koji su ugovor potpisali za školsku godinu 1986/87, za 150 posto. Tada bi prosječ učeničkih kredita bio 60.000 dinara, a studentskih 80.000 dinara.

PRIČA ZA TRENTUTE ODMORA

POSLJEDNJI POSAO

Horsey Bucklin i ja nismo baš bili neki prijatelji. Naprotiv, jedan vrijeme živog bin ga bio odabrao da sam ga mogao naci. Prijе nekočno godina me prešao u Clevelandu. Bio je to posao koji me stajao dosta vremena i novaca.

Zato sam se i iznenadio kad sam jedne večeri čuo kućanje i, otvorivši vrata, ugledao njega. Na konjskom licu mu se razloži siroki smjesak. Iz djepe je virila boca.

Nemoj me udariti, Chick! — brzo je progovorio, izvadivši bocu i masuci njome spresao moju očiju.

Barem nemoj dok ne popijemo jednu...

Pustio sam ga u stan. Odmah sam znao što hoće. Ngedje je danjušio dobro napunjen sef, ali nema nikog tko bi mu ga otvorio. A ja sam jedan od najboljih objaća serova. Danas ova djecurija upotrebljava i plamen da bi otvorili kantu, ali to iziskuje dobru opremu. Ja se mogu uvući u zgradu samo s imam u džepovima i obaviti posao. Bez mnogo buke.

Mogu ti objasniti ono za Cleveland — rekao je Horsey promatrajući nered u sobi.

Imao sam jednu mackicu. Sto je ta tražila luvul. Znas već kako je sa ženskama. Sve cu ti inaće nadoknaditi, prijatelju. Deset puta, ako treba.

Da, naravno da hoćeš.

Odmjerio sam ga. Nikad ga stvarno nisam volio, pa ni prije nego što je odsluo s našom lovorom. Bio je prialica, uvijek nemilice trošio novac i trčao za suknjama. Nosio je upadljivu, sarenu odjeću i vozio velika, sjajna kola.

Unatoč svemu, u duši je bio dobar čovjek. Imao je nos za dobra poslove i mogao ih je dobro ocijeniti. Problem je bio što se za vrijeme posla bili prisiljeni biti u njegovoj društvi i što mu niko niste smjeli vjerovati, Horsey bi vas prešao ako bi to ikako bilo moguće. Kao što je prešao u Clevelandu.

Promatrao sam ga dok je njuškao po stanu. Kad je konačno sjeo preko putne mene, nacerio se i otvorio bocu. Danio je litri najboljeg. To je značilo da je bio prisiljen potražiti novac. Iznad njime sam govorio: »Čao i sed, steo i čekao. Namjeravao sam pitati njegovo pčić i saslušati ga. Ali ne i kuhati rog za svijet.«

Horsey je bio krupan momak, moje visine, crvena lica i kose i pravog irskog jezika. Bio je u stanju svaki posao prikazati kuce med i mlijeko. Mora da sam napravio kiselo lice, jer je brzo na vukova facu nevinjavači i podigao ljevuu ruku.

Ovaj je stvarno pošten, Chick. Cist i lak.

Napunio je obje čase i svojom dodirnuo moju.

— Živo, prijatelju.

Bilo je to najbolja stvar koju sam ikada pio.

— Sto je to tako lagano?

— Plan. Sve sam već isplanirao.

— Stvarica tamo naša dvojica. Bez trećeg.

Pola-puna:

Rekao sam:

— Hummm.

Treći. To mu je bio omiljeni štos. Zbog tog sam ostao suh u Clevelandu.

Nakon što je se:

— Hoćeš li čuti ostatak?

Klimnuo sam i ispružio čašu. Okus tog divnog pića mi je pomogao da se sjetim što mi je nedostajalo cijelo to vrijeme. Zadnjih mjeseci mi nije išlo baš najbolje, a to je Horsey već video svojim pametnim, malim očima. Stan mi je bio otrečan, odjeća iznošena. Mora sam obudi deboje džemper, jer su isključili grijanje. Nisam ni trebao govoriti da sam bez novaca. Pokušao sam krenuti onom stranom zakona.

Trebao sam novac, pa sam tu i tamo radio kao najobičniji rančunovađu po raznim uredima. Ali nista za statko.

— Zvao sam i papir iz djepe i razmotač ga. Bio je to pažljivo nacrtan plan bez ikakvih imena. Bio je plan priznjenje neke zgrade, soba i hodnika, dvoju stepenista i šanta za lift.

— Najlažni plijen koji će ikada uzeti, čovjče.

— Aha.

Proučavao sam crtež.

— A što je to?

— Nakit. Većinom dijamanti. Lako ih je prodati. Taj dio plana sam već osigurao za objektu, ali ako želiš možeš uzeti svoj dio i nositi ga kamo hoćeš.

Slegnuto je ramenima i nacerio se, gurkajući bocu prema meni.

Ponovno sam napunio čašu, izvadio cigaretu. Horsey je sklonio upaljačem. Promrsio sam:

— Naslišao.

— Dečko. Ulazimo u zgradu odavde, iz ove ulice. Penjemo se na treći kat. Tu je ured. Četiri sobe i jedna mala u kojoj je sef.

Namignuo je.

— Imam ključ od ulaznih vrata. Poznavao sam djevojku koja je tamo radila. A poznat mi je i rad alarmnog sistema.

Prstom je pokazao jednu točku na planu.

— Ovdje je sef. Točna ovdje.

— Koji tip?

Nasmijao se.

— Lijepi veliki »Splendler«. Nikad ga nisam viđao, ali znam da nije nov. Star je možda nekih deset, petnaest godina. Jedan od onih ogromnih. Soba je zbog njega trebala biti ojačana, barem su mi tako rekli.

Nisam ga pitao tko mu je to rekao. Vjerojatno je nekog potplatio. Ionako mi ne bi rekao.

— Ali ovdje postoji samo jedan izlaz!

— Pa što onda? Nitko nas neće vidjeti. Idućeg vikenda je trodnevni praznik. Sef ćemo obiti negdje oko ponući u petak. I dok se uopće dozna o provali proći će tri dana. Dovoljno da nam se zametne svaki trag.

Klimnuo ga sam glamov. Kako da mu ponovno vjerujem? Neće li me opet pokusati preći? Govorjući je da će u sebi biti sigurno pola milijuna i draguljima — slušao sam kako borbila.

— Sve sam razradio do u detalje. Posao katalog treba sam pozeljeti, Chick. Kao u stara, dobra vremena.

Progresao je bocom.

Zato sam došao do tebe. Da nadoknadim za ono u Clevelandu...

Nisam odmah prihvatio. Proučavao sam plan i mnogo zapiskival. Na svu pitanja je imao dobre odgovore. Kao da ništa ne krige. Mora sam priznati da sve izgleda vrlo dobro. Rekao je da kontrolira mjesec dana sve provjeravao i ponovno kontrolira mjesec dana sve provjeravao i kupovao sitne informacije. Rješio je da će dragulji biti tamno. Znao je sve u detalje.

— Reči cu ti još nešto, Chick — dodata je.

To mi je lova za izlazak. Posljednji posao. Ovaj je uopće u tričim bez osvrtača. Sredit cu se na svom ranču. Da, kupio sam ranč onda kada sam

te nasukao. Ali, čuj, zaboravimo ono što je već prošlo.

Ostavio je plan kod mene. Običao sam mu da odgovoriti sljedećeg dana. Obično bih se odmah zalijepio za takav posao, ali sam sada bio nerivan zbog Horseyja. Razmišljao sam na koji bi me način mogao prevariti, a da mu ja mogu uzvratiti istom mjerom.

Sve što sam zelio bila je moja polovica. Da ne ostavim, ba niti cijelu sam noć razbijao glavu. Kad je idućeg dana nazvao, rekao sam:

— Voz, prijatelju.

Dogovorili smo se za petak navečer.

Te noći sam priklupo malo alata i bočicu nitra od osobe kojoj sam obećao platiti za dva dana. Kupio sam torbu za spale, raspiljeno odijelo i šešir. Izgledat ću kao poslovani čovjek, kao mnogi ljudi i do kasnih sati rade u uredima. To sam znao, jer sam neko vrijeme i ja bio jedan od njih.

Malo sam se prošetao do te zgrade. Sve je bilo kao što je Horsey rekao. Ali učiliča... Bila je

mračna i neugodna. Idealno mjesto za stotine njih da me nezamijeni sačekaju. Mene i mojih četvrt milijuna u kamencićima. Nitko me neće natjerati u tu ulicu s plijenom u džepu.

Kao što je bilo, plijenam, castali smo neko nekoliko minuta prije početka. U zgradu smo usli bez problema, bez problemi, bez problemi, bez problemi. Horsey je trebalo samo deset minuta da isključi alarmni sistem, kao što je i rekao. Impresionirao me.

Otključao je vrata, a kada smo usli, ponovno u zaključao.

— Sad je na tebi red, prijatelju!

Soba sa sefom je bila veličine ostave, dovoljno velika da u nju stane sef i ništa drugo. Bio je to jedini sef koji su imali, a to me začudilo. Znači da su ga dosta upotrebljavali.

Horsey je uzvrgao dok sam pregledavao kuću. Rekao sam mu da me to čini nervoznim.

Nervozno me upitao:

— Koliko dobiti?

— Možda tri četvrtine sata. Namjeravaš tu biti i buliti u meni?

Pogledao me, slegnuo ramenima i otisao u drugu sobu. Pronašao sam neke krpe i objesio ih preko jednog prozora u sobi. Rekao sam Horseyu da cu upaliti svjetlo, a to znači da cu morati zatvoriti vrata. Nije se protivilo. Tada sam vrlo pažljivo pregledao i sef i sobu. Trebalо mi je petnaest minuta.

Stavljao sam posljednju zapreku na vrata sefa kad je Horsey zapalio na vrata.

— Hej, koliki ti još treba, Chick?

Ugasio sam svjetlo i pustio ga u sobu.

— Makni se starijale.

Stao je uz vrata i promatrao kako izljevam nitri. Privišio sam upaljati pretjerano do pažljivo značiti da je razdražljiv kao sam vrag. A to sam.

Izliši smo je iz sobe. Eksplozija upotpne nije bila loša. Mukla tutnjava, malo štropota dok su vrata ispadala iz ležista. Horsey se zahihotao, uletio u sobu. I gotovo vrisnuo.

Sef je bio prazan.

Proderao sam se i rekao da je ovo sigurna stvar!

Dugo minutu je bio omamjen. Tresao je glavom. Nije mogao vjerovati. Tada se trgnuo, i sklopio se u sve tri svele. Možda je uredna. Ponavljao je to povećavajući sef.

— Makni se starijale. Stao je uz vrata i promatrao kako izljevam nitri. Privišio sam upaljati pretjerano do pažljivo značiti da je razdražljiv kao sam vrag. A to sam.

Horsy je pred zgradom imao kola. Ušao je unutra i odjurio, a da se nije ni ponudio da me poveze. Mora sam se prošetati do prvog taksi stajališta. Samo kilometar i nešto. Momač me odvezao na aerodrom.

Iz grada sam izšao u boeingu 747 koji je letio na sjever. Ionako mislio bih vožno kamo. Ja i moja tvorba spise. Moje dugotrajno istraživanje se u obliku bilje je vrijeđa truda. Kao što sam već rekao, radio sam po uredima i tako znao da neki činovnici čine. Momač je ovog ureda je privljebio kombinaciju da je ne mora pamti.

Nisam sam je u jednoj ladići što mi je omogućilo da lakše otvorim sef i kamenciće strpam u aktovku. Tada sam nastavio objaviti sef po svim pravilima. Dok me Horsey promatrao.

A. MOORE

MOŽE LI JADRIJA BITI „UJIA VUK MAGARCA“

Takvi smo ti mi.

»Miliunki zakona i sitnih propisa, a u praksi osjećaj da ničeg tega ni, da je svud naokolo zrakoprazni prostor i poprilična (pravna) nesigurnost.

Jedan se propis i ne počne provoditi, a već mu zdušno počinju pronalaziti vidljive i nevidljive mane, mnogo toga skrivenog i prikrivenog; javljaju se posve glasni zahtjevi za njegovom dopunom i nadopunom, izmjenom i promjenom jer on tobože (taj propis) ugrožava »nečije« vitalne interese i te stvari.

Ništa čudno da je sličnu sudbinu doživio i Šibenski PUP u dijelu koji se odnosi na reguliranje odnosa — oblikovanje parcele — u najvećem šibenskom vikend — naseљu Jadriji. Utvrđivši da bi (i pretpostavke pokatkad mogu imati snagu činjenica) provedba »jadrijskog« dijela rečenog PUP-a mogla izazvati »zlus krv i slične odnose među vikendašima (nije lako durnuti u ono što već netko ima u posjedu, je li), usputno spočinuviš urbanistima da su isuviše vezani za papirnata razmišljanja, delegati Općinske skupštine rekli su energetično ne i odmah zatražili da se izvrše izmjene i dopune PUP-a — »nabolje«, naravno.

Stručnjaci prisutni na Skupštini odmah su izrazili svoju bojazan da tražene izmjene i dopune neće ići tako lako, potrebna su određena dodatna sredstva i vrijeme.

Neki su rekli — »ujia vuk magarca — prekrapanje Jadrije odgadá se do... do... nije važno kada« (i što ste navalili!).

Ja ne bih kazao ništa osim: Jadrija je jedna i jedina, Jadrija je (pokatkad) tabu, na Jadriji padaju (ili se odlazu) odluke o istom mjestu stanovanja, Jadrija je danas, a bit će i sutra... sve to stoji, ali i PUP je PUP i kao takav morao bi dobiti epitet — provedbeni (ne samo na papiru), bez obzira na egzistencijalno-parcijalne interese (inog (i inih) tijekom (i nekojih).

Ovako, i najobojiljnije napore i htijenja svodimo na onu — trla baba lan...

ČOVJEĆE, (NE)LJUTI SE

BRADA POSTALA HIT GODINE

Kad čovjek sve vidi i čuje — te propali mehaničari u blvšem »Jadranservisu«, uzne-mirili se pituri, nervozni bravari itd. u »Dani Rončeviću«, prirodno da s pravom odahne — sreća, što takvi nisu (i) brijači! Brijači zblijba nisu takvi.

Nervozni, nestripljivi i te stvari. Potvrđuje to i čelni čovjek u šibenskoj Brijačko-frizerskoj zadruzi.

— Ne, zbijala nisu, veli on.

• Zadovoljni?

— Oni ili ja?

• Pa...

— Čuje, posal ka i svaki drugi. Time što je ovaj nekako specifičniji.

• I u laganoj defenzivi, ako se može primjetiti?

— Stoji. Ne moremo se busati kako imamo posla preko glave. Da ne moremo stići, da mušterije bježe i te stvari.

• U čemu je uzrok, gdje su korijeni? Ljudi više neće ili nemaju što — šisati, mislim?

— Ha, ima tu svega ponešto. Iako je problem složeniji, dakako.

• »Šiša« vas privatna inicijativa tj. privatni sektor?

— Otkud vam sad to!

• Da ili ne?

— Ja ne govorim o drugima! Ja znam samo svoje — vlastite probleme, probleme u kući, kako se kaže. Drugi rade — drugi!

• Privatnici navodno imaju praktičniji stilulans — vrše dnevno obračun prihoda! Oni su inače glavni krivci za osipanje kadrovske strukture u Zadruzi?

— Čuje, ja nisan ništa rekao niti imam namjeru govoriti. O tim stvarima, mislim. Nemojte vi meni gurati riči u usta, govoriti da san reka ono što nisan i to. Pa, nisan ja Gunge, gospes ti, ili ne znam ko, pa da...!

• Nisan rekao, a niti mislio! Ispričavam se... Nego, otkud nedostatak interesa mladih za brijačko zanimanje?

— Otkud ja to znam. Nisan ja likar. Svatko ima svoje viđenje vlastite perspektive. I odabire ono što mu je »bliže« dakako.

• Nije li za sve, za tu nezainteresiranost krv naziv zanimanja, ipak? Brijač, a sudeći po nekim općinskim funkcionarima, sada je u modi brada! Vraga ćete brijač, kad je brada postala gotovo hit godine!

— Ne vidim na šta ciljate. I na koje »brade« mislite.

• Tko je spomenuo brade?

— Pa, vi. Nisan valjda — ja!

• Ja! Ja, ne! Ja sam samo spomenuo moguću nezainteresiranost mladih za brijačko zanimanje, neke općinske funkcionare i to!

— Ha, Nije... nego se... kako ono kaže narod. Ajde, moj kume!

• Nema razloga za nervozu.

— Ma, tako je nervozan! Iako me te važe poštapalice, prištapalice i nagađalice pomalo živciraju, priznam. I dokle ćete našu profesiju nazivati brijačima i sličnim, ako je naziv zanimanja — frizer! Prijave negoli započne, čovik bi triba lučiti neke stvari. I promisiliti prije nego... Razumite!

... Uh, a što ja ono rekoh na početku(!?).

VELizar

Izvršno vijeće

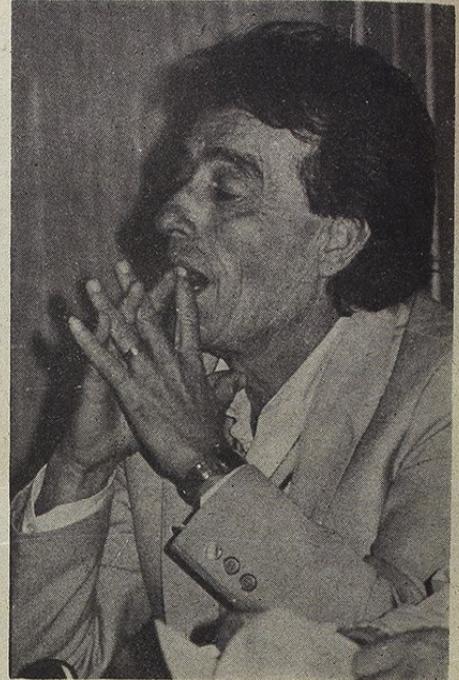
Zakašnjeli poslovi „ispisuju“ negativan saldo

»Kamenar« će ovu poslovnu godinu sasvim sigurno završiti s pozamašnim gubitkom, što se najvjerojatnije ne bi bilo dogodilo da je taj kolektiv na vrijeme počeo ugovoren poslove za SOUR industrije aluminija »Boris Kidrič« vrijedne oko tristo milijuna dinara. Trebalо je biti prije mjesec i pol dana, kako je Izvršno vijeće Skupštine općine obavijestio direktor te Radne organizacije Vinko Bukić u raspravi o programu mjera za otklanjanje uzroka gubitaka u prvom polugodištu i uspješno cijelogodišnje poslovanje, a radovi su zbog nespremnosti investitora poceli tek ovoga tjedna. Tako će izostati njihov značajniji pozitivni učinak na ovogodišnji finansijski rezultat. »Kamenar« je, inače, završio devetomjesečni period s gubitkom od 52 milijuna dinara ili gotovo dvostruko većim od polugodišnjeg, koji je tom kolektivu bio prvi u postojanju od 1958. godine.

Izvršno je vijeće u četvrtak trebalo razmatrati i sanacijski program betinskog brodogradilišta »Ivo Vodopija Srećko«, ali je i po drugi put to odgodilo zbog neprihvista predstavnika kolektiva.

R. A.

IZ rub, po rubu...

Moliti nema smisla

Što se to, zaboga, tamo događa!?

ČEŠLJANJE JEZIKA

SAMO MRVICE

Kruh je toliko poskupio da su čak Ivica i Marica ostali bez mrvice.

LOTO SISTEM

Od svih sistema kod nas najbolje funkcioniра loto sistem.

UHVATILI GA

Nikada nije ni prstom makao, a uhvatili su ga na djelu.

ODE PLAĆA

Zrno po zrno pogača, kruh po kruhu — ode plaća.

NEKI KREVETI

Neki su socijalizam gradili u krevetu. Zato su nam se i izdričili ovoliki problemi.

ČUDNA SLAVINA

Kad je slavina presušila — procurila je istina.

NEMA PODRSKE

I političari su poput pijanaca. Ako nemaju podršku — padaju.

KRIVA KLUPKA

Tekstilci su ponajmanje krivi što se neka klupa teško odmatuju.

MILENKO

Bez riječi

